

การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยนเรศวร

นันทิยา สวัสดิวิชัยโสภิต

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี เสนอภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
All rights reserved

คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

สาขาภูมิศาสตร์

ธันวาคม 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์ และหัวหน้าภาควิชา
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร” เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์ของมหาวิทยาลัย
นเรศวร

(อาจารย์ ดร. จีรสดาว คงเมือง)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ พัฒนา ราชวงศ์)

ประธานบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาภูมิศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ พัฒนา ราชวงศ์)

หัวหน้าภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่องการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา กรณีศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ได้มอบความรู้ต่าง ๆ ให้แก่ผู้วิจัยเพื่อนำมาประกอบการทำวิจัยและ นอกจากนั้นผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร.จรัสดาว คงเมือง อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้คำแนะนำในการทำวิจัย ตรวจสอบ และแก้ไขจนทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ และคุณแม่ ที่คอยเป็นกำลังใจและเป็นแรงผลักดันที่สำคัญในการทำงาน วิจัยครั้งนี้ และได้มอบโอกาสทางการศึกษาให้ รวมถึงอาจารย์ผู้สอนทุกท่านที่ถ่ายทอดความรู้และความสามารถ ต่างๆ ให้กับผู้วิจัยเพื่อให้สามารถนำเอาความรู้ความสามารถที่เรียนมาทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป ผู้วิจัยต้อง ขอขอบพระคุณกลุ่มตัวอย่างทุก ๆ ท่านที่ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความ ถูกต้อง สมบูรณ์ ครบถ้วน

สุดท้ายนี้หากมีข้อบกพร่องหรือผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยเป็นอย่างสูง และหวังว่าการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะมีประโยชน์สำหรับหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ที่สนใจ

นันทิยา สวัสดิวิชัยโสภิต

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

ชื่อเรื่อง	การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ศึกษาค้นคว้า	นันทยา สวัสดิวิชัยโสภิต
ที่ปรึกษา	ดร. จรัสดาว คงเมือง
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ วท.บ. สาขาวิชาภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2563
คำสำคัญ	อาชญากรรม การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา กรณีศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวรมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยสาเหตุและปัจจัยที่ส่งผลให้บัณฑิตมหาวิทยาลัยนเรศวรเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั้งด้านกายภาพปัจจัยที่เอื้อต่อการประกอบอาชญากรรม ลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม และช่องโหว่โอกาสในการเกิดอาชญากรรม ตลอดจนศึกษาแนวทางหรือมาตรการที่ช่วยลดการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างของนิสิตภายในมหาวิทยาลัยนเรศวรจำนวนทั้งสิ้น 466 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งประเภทอาชญากรรมเป็น 2 ประเภทหลักคืออาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินและอาชญากรรมที่เกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์การเกิดอาชญากรรมเกี่ยวกับการถูกคุกคามลอบติดตามหรือข่มขู่มากที่สุด สำหรับอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์การถูกลักพาตัวหรือข่มขู่มากที่สุด สำหรับอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินนั้น กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์การถูกลักพาตัวหรือข่มขู่มากที่สุด สำหรับอาชญากรรมที่เกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศนั้น กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในเรื่องของการถูกลวนลามทางสายมากที่สุด ซึ่งผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบการเกิดอาชญากรรมในมหาวิทยาลัยและพื้นที่โดยรอบ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 คำถามวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตด้านการศึกษา.....	2
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา.....	3
2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 ทฤษฎีกิจวัตรประจำวัน (Routine Activity Theory).....	4
2.2 ทฤษฎีรูปแบบอาชญากรรม (Crime Pattern Theory).....	6
2.3 ทฤษฎีคิดก่อนกระทำผิด (Rational Choice Theory).....	7
2.4 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม.....	8
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
3 ระเบียบวิจัย.....	14
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	14
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	15
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	17
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	17
3.5 เกณฑ์การแปลผล.....	17
3.6 กรอบแนวคิดในงานวิจัย.....	19

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	20
4.1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร.....	20
4.2 การสำรวจท่านคิดว่าพื้นที่โดยรอบมหาวิทยาลัยและภายในมหาวิทยาลัยนเรศวรมีการเกิด อาชญากรรมมากน้อยเพียงใด.....	23
4.3 ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา.....	23
4.4 สำนวจการรับรู้ปัญหาอาชญากรรม โดยเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ.....	27
4.5 ข้อมูลสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัย.....	28
4.6 พฤติกรรมการใช้ชีวิตที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม.....	29
4.7 ทักษะต่อแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรม.....	31
4.8 การสำรวจบริเวณที่ท่านมีประสบการณ์เป็นเหยื่อทางอาชญากรรมในบริเวณ รอบมหาวิทยาลัยนเรศวร.....	33
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	34
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	34
5.2 อภิปรายผล.....	35
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	36
บรรณานุกรม.....	37
ภาคผนวก.....	39
ประวัติผู้วิจัย.....	49

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล.....	20
4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม การสำรวจเกิดอาชญากรรมภายใน..... มหาวิทยาลัยนเรศวร	23
4.3 จำนวน ร้อยละ จำแนกตามข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา..... ด้านการประทุษร้ายต่อร่างกาย	23
4.4 จำนวน ร้อยละ จำแนกตามข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา..... ด้านการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	24
4.5 จำนวน ร้อยละ จำแนกตามข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา..... ด้านการประทุษร้ายต่อเพศ	25
4.6 จำนวน ร้อยละ จำแนกตามข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา..... ด้านการการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์	26
4.7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร..... จำแนกตามระดับข้อมูลสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัย	28
4.8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร..... จำแนกตามระดับพฤติกรรมการใช้ชีวิตด้านสังคมที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	29
4.9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร..... จำแนกตามระดับพฤติกรรมการใช้ชีวิตด้านการแต่งกายที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	30
4.10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามระดับความคิดเห็น..... ต่อแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	31

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

อาชญากรรมในสังคมในปัจจุบันที่ปรากฏเป็นข่าวตามสื่อต่าง ๆ เช่น การฆาตกรรม การทะเลาะวิวาท ช่มชู้หรือกระทำชำเราทางเพศ การปล้นชิงทรัพย์และสร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชน ประชาชนส่วนใหญ่ ระบุว่ามีความรุนแรงเกิดขึ้นมาก

จากสภาพสังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไป เศรษฐกิจเริ่มมีความซบเซาผู้คนมีความเครียดสูง อารมณ์ร้อนและรุนแรงมากขึ้น สภาพจิตใจแย่งขาดสติศีลธรรม ไม่มีจิตใต้สำนึก เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบ มีเหตุให้เกิดขึ้นบ่อย ผู้ก่อเหตุมีอายุน้อยลงหรือยังไม่บรรลุนิติบรรลุมารวม ทั้งยังมีความรุนแรงและโหดเหี้ยมมากขึ้นเรื่อย ๆ ส่วนหนึ่งเกิดจากสภาพแวดล้อม การเลี้ยงดูจากครอบครัว ผู้ปกครองขาดการเอาใจใส่ไม่มีเวลาให้ กฎหมายอ่อนแอ ไม่มีความเด็ดขาดและมีแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศไทยมากขึ้น กฎหมายไม่มีความเด็ดขาดจึงทำให้ผู้คนกล้าที่จะก่อเหตุไม่มีความเกรงกลัวต่อกฎหมาย คนใจร้อนกันมากขึ้น มีความเหลื่อมล้ำทางสังคม การแต่งกายของผู้หญิงที่มีความล่อแหลม มีการก่อเหตุอาชญากรรมแบบรายวันและสื่อทุกวันนี้เข้าถึงได้ง่ายมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยทั้งอินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ แล็ปท็อปและคอมพิวเตอร์ อยู่ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ ผู้คนล้มเลิกกิจการ เกิดปัญหาคนว่างงาน ความแตกต่างระหว่างคนจนกับคนรวย จึงก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมที่มีผลกระทบต่อคนในสังคมไทยทั้งในด้านชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน เป็นปัญหาที่สำคัญมากที่ต้องการแก้ไขให้หมดไป

เนื่องจากอาชญากรรมพื้นฐานเป็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน อีกทั้งส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของเหยื่อ/ ผู้เสียหายและสังคม ทำให้ผู้คนเกิดความหวาดกลัว มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตทำให้บุคคลไม่เข้าร่วมกิจกรรมของสังคม ยอมสละโอกาสในการหาความสุข การติดต่อสัมพันธ์กันและความไว้วางใจกันมีน้อยลง สถานที่สาธารณะขาดความปลอดภัยหรือมีความปลอดภัยน้อยกว่าที่ควร จะเป็นสภาพสังคมโดยทั่วไปที่ขาดความสงบสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบัน อาชญากรรมได้มีการพัฒนาควบคู่ไปกับความเจริญของสังคมและเทคโนโลยีและผลของการกระทำ ของบุคคลในสังคมนั่นเอง สังคมยังมีความเจริญมากเท่าใด อาชญากรรมก็จะเจริญเติบโตมากขึ้นเป็นเงาตามตัว ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

สถานศึกษาในประเทศไทยนั้นมีความสำคัญมากเนื่องจากประชาชนโดยทั่วไปมองว่าเป็นสถานที่ขัดเกลาพฤติกรรมการเรียนรู้ให้ความรู้แก่เยาวชนทั้งในด้านวิชาการ การกีฬา คุณธรรมจริยธรรมและสอนถึงการใช้ทักษะ

ชีวิตในสังคมเพื่อบรรลุเป้าหมายให้สำเร็จในชีวิต ทั้งยังเหล่าอาจารย์คอยอบรมสั่งสอน จึงทำให้ผู้ปกครองหลายท่านไว้วางใจในการส่งเยาวชนเหล่านี้เข้ารับการศึกษได้อย่างปลอดภัย

แต่คงไม่มีใครคาดคิดว่าสถานศึกษานั้นเองก็ไม่มีความปลอดภัยเสมอไป หลายคนอาจจะเคยได้ยินข่าวตามสื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา เช่น ในโซเซียล หนังสือพิมพ์ ข่าวตามโทรทัศน์ ที่ได้มีการออกมานำเสนอข่าวเกี่ยวกับนักศึกษาที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานที่ที่ตนศึกษาอยู่ เช่น การลักขโมยทรัพย์สิน การคุกคามทางเพศ การล้วงละเมิดทางเพศ การทำร้ายร่างกาย การใช้วาจาทำร้ายจิตใจ การคดโกง ฯลฯ มีนักศึกษาจำนวนมากได้ตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมเหล่านี้ นอกจากนักศึกษาแล้วบุคคลภายนอกที่ผ่านเข้า-ออกในสถานศึกษาก็อาจตกเป็นเหยื่อได้เช่นกัน ทุก ๆ ที่ที่ไม่มีความปลอดภัยแม้แต่กระทั่งสถานศึกษา

1.2 วัตถุประสงค์:

เพื่อศึกษาถึงรูปแบบปัญหาการเกิดอาชญากรรมที่เกิดขึ้นภายในสถานศึกษา

1.3 คำถามงานวิจัย

- 1) อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยนเรศวรมีสภาพปัญหาเป็นอย่างไร
- 2) สาเหตุและปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลให้ในสถานศึกษาเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและช่องโอกาสการเกิดอาชญากรรมเป็นอย่างไร

1.4 ขอบเขตด้านการศึกษา

- 1) ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่ศึกษาคือ มหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบที่ครอบคลุมมหาวิทยาลัยนเรศวร
- 2) ขอบเขตด้านเนื้อหา ซึ่งได้แก่ประเภทอาชญากรรม

- อาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์
- อาชญากรรมที่เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

3) ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นิสิตภายในมหาวิทยาลัยนเรศวร

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1) ทำให้ทราบพฤติกรรมการใช้ชีวิตที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม การประสบปัญหาอาชญากรรม

2) ทำให้ทราบถึงแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
 Copyright by Naresuan University
 All rights reserved

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าเอกสารเพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นกรอบในการศึกษา โดยเลือกแนวคิดและทฤษฎีที่ตอบคำถามวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเหยื่ออาชญากรรมมาใช้อธิบายถึง สาเหตุ ปัจจัย และพฤติกรรมของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม รวมทั้งแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการ ควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมนำมาใช้เป็นแนวทางในการอธิบายสาเหตุของการเกิด อาชญากรรมที่เกิดจากสภาพแวดล้อม และผู้วิจัยยังได้นำแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ เสนอแนะแนวทางหรือมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและลดการตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรมในมหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสังเขป ดังต่อไปนี้

2.1 ทฤษฎีกิจวัตรประจำวัน (Routine Activity Theory)

พรชัย ชันดี (2558) ได้อธิบายถึงทฤษฎีนี้ว่า นักอาชญาวิทยาโคเฮนและเฟลสัน (Cohen And Felson) ได้ให้ความหมายของปกติวิสัย (Routine Activity) คือ กิจวัตรหรือการกระทำใดของบุคคลที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งหรือเป็นประจำทั้งที่รู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ซึ่งการกระทำเป็นประจำนั้นอาจทำให้อาชญากรรมมองเห็นโอกาสหรือช่องโหว่ที่จะก่อเหตุอาชญากรรมได้ เช่น การออกไป ทำงานทุก ๆ วัน ปล่อยให้บ้านไม่มีคนเฝ้า คนร้ายอาจเฝ้าดูทุกวันและอาศัยช่องโอกาสที่เจ้าของบ้าน ไม่อยู่บุกรุกเข้าไปในบ้าน การสวมใส่เครื่องประดับที่มีราคาแพงแบบเปิดเผยเป็นประจำเป็นเหตุล่อตา ล่อใจคนร้ายให้ทำการชิงทรัพย์ได้ หรือนักศึกษาที่เดินเท้าบริเวณริมถนนพร้อมกับก้มหน้าเล่น โทรศัพท์มือถือเป็นประจำ มีโอกาสที่จะถูกอาชญากรชิงหรือวิ่งราวโทรศัพท์ไปได้ เป็นต้น

โคเฮนและเฟลสันนั้นมีสมมติฐานว่าการเกิดอาชญากรรมนั้นเกิดจากการกระทำที่เป็นนิสัยประจำของเหยื่อประสมกับองค์ประกอบต่างๆที่เหมาะสม โดยมีองค์ประกอบ 3 ประการ ในการเกิดอาชญากรรม ดังนี้

1) เหยื่อ หรือ เป้าหมายที่เหมาะสม (Suitable Target)

องค์ประกอบประการแรกของการเกิดอาชญากรรมคือ เหยื่อหรือเป้าหมายที่เหมาะสม เช่น นักศึกษาวางกระเป๋าซึ่งมีทรัพย์สินมีค่าภายในวางไว้เพื่อจองโต๊ะในโรงอาหาร กระเป๋าของนักศึกษามี โอกาสถูกลักขโมยได้ นักศึกษาทำกิจกรรมสันตนาการซ้อมเชียร์จนดึก กลับบ้านคนเดียวในซอย เปลี่ยวเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เป็นต้น

2) ความอ่อนแอของผู้ดูแล (Absence of Capable Guardian)

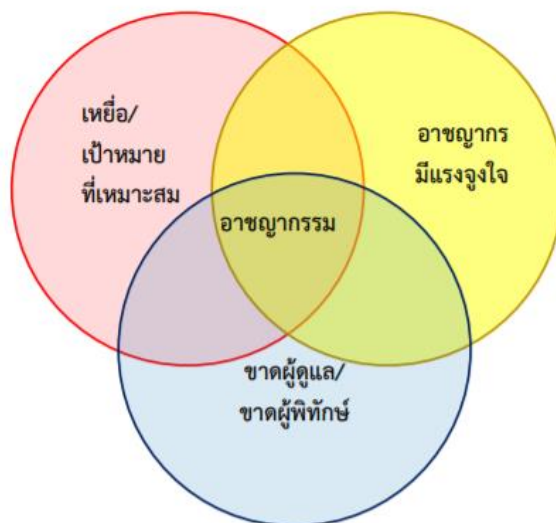
องค์ประกอบประการที่สอง คือ ผู้ดูแลไม่อยู่ หรือมีอยู่แต่ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้ดูแลก็คือ สิ่งใดก็ตามที่สามารถยับยั้งไม่ให้อาชญากรรมเกิด ส่วนใหญ่จะเป็นคน หรืออาจเป็นอุปกรณ์ก็ได้ เช่น ตำรวจลาดตระเวน พนักงานรักษาความปลอดภัย เพื่อนบ้าน คน ฝ้าประตู กล้องโทรทัศน์ วงจรปิด เป็นต้น

3) บุคคลที่มีแนวโน้มหรือแรงจูงใจที่จะกระทำความผิด (Likely and Motivated Offenders)

องค์ประกอบประการที่สาม คือ ตัวอาชญากรซึ่งคิดว่าเหยื่อหรือเป้าหมายมีความเหมาะสม และผู้ดูแลอ่อนแอ และตัดสินใจที่จะกระทำความผิด ซึ่งตัวอาชญากรมีเหตุผลหลายประการที่จะกระทำการไปเช่นนั้น เช่น ความยากจน ติดยาเสพติด เด็กหรือเยาวชนที่ขาดการดูแลเอาใจใส่ แต่ทั้งนี้ นอกจากองค์ประกอบแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การประกอบอาชญากรรมแล้ว สิ่งที่สำคัญอีกสิ่งหนึ่ง คือ ความต้องการและสภาพจิตใจของอาชญากรที่มีความประสงค์จะประกอบอาชญากรรม เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมอาชญากรรมขึ้น หากสภาพจิตใจ ความคิดไม่ได้มีความประสงค์ที่จะทำพฤติกรรมอาชญากรรมก็自然不会เกิดขึ้น

ตามทฤษฎีนี้หากมี 3 องค์ประกอบครบมากเท่าใด บุคคลหรือทรัพย์สินย่อมจะมีความเสี่ยงสูง ที่จะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม หากต้องการไม่ให้อาชญากรรมเกิดขึ้น หรือต้องการทำให้อาชญากรรมลดลง จะต้องตัดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งออกไป เช่น การตัดองค์ประกอบตัว เหยื่อ (Suitable Target) ออกไปด้วยการทำตนไม่ให้เป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ง่ายโดยการระวัง ทรัพย์สินมีค่าเก็บในตู้เซฟ ไม่ใส่เครื่องประดับที่มีราคาแพง ในที่สาธารณะแบบเปิดเผยจนเกินไป ก่อนออกจากที่พักทำการปิดล็อกหน้าต่างประตู (Siegel, 2008)

นอกจากนี้การเพิ่มองค์ประกอบของผู้ดูแลผู้พิทักษ์ (Capable Guardian) เพิ่มการให้ แข็งแกร่ง เพิ่มการตรวจตรา เช่น เมื่อต้องไปต่างจังหวัดหลายวันให้ฝากบ้านไว้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ มีการลาดตระเวนบ่อยขึ้น อีกทั้งการแสดงตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจยังเป็นการยับยั้งและส่งผลต่อ แรงจูงใจของอาชญากร (Motivated Offenders) ที่จะก่อเหตุลดน้อยลงหรือไม่กล้าก่อเหตุได้อีกด้วย

ภาพที่ 2.1: องค์ประกอบ 3 ประการในการเกิดอาชญากรรมตามทฤษฎีกิจวัตรประจำวัน
ที่มา: ประยุกต์จาก Larry J. Siegel (2008) โดยผู้วิจัย (นันทิยา)

จากสาเหตุและปัจจัยการเกิดตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและแนวคิดทฤษฎีกิจวัตรประจำวัน ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยนำมาใช้อธิบายถึงปรากฏการณ์ และวิเคราะห์ถึงสาเหตุ ปัจจัยที่มีนิสิตของมหาวิทยาลัยนเรศวรตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ตลอดจนบุคคลภายนอกที่มาติดต่อ หรือสัญจรไปมาภายในและบริเวณโดยรอบมหาวิทยาลัยนเรศวรอีกด้วย อีกทั้งเพื่อใช้ในการตัด องค์ประกอบบางองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ตามแนวคิดและทฤษฎีกิจวัตรประจำวันเพื่อเสนอเป็นแนวทางหรือมาตรการในการป้องกันแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมและลดการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในมหาวิทยาลัยนเรศวร

2.2 ทฤษฎีรูปแบบอาชญากรรม (Crime Pattern Theory)

ทฤษฎีรูปแบบอาชญากรรมพัฒนาโดย Brantingham (1990) มุ่งเน้นอธิบายสาเหตุอาชญากรรมว่าเกิดจากสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมโดยเชื่อว่าอาชญากรรมเกิดจากการที่อาชญากร ได้เข้าไปอยู่ในสถานที่และมีโอกาสเลือกเหยื่อที่เหมาะสม หากมีโอกาสก็จะลงมือประกอบอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์สินหรือชีวิตร่างกายและเพศ

โดยเหยื่อมีโอกาสถูกประทุษร้ายได้ทุกสถานที่และเวลา นอกจากนี้อาชญากรก็จะมีเส้นทางไปมาเหมือนเหยื่อหรือบุคคลทั่วไปแต่อาชญากรจำนวนมากจะไม่ลงมือประกอบอาชญากรรมในสถานที่ที่ตนเองไม่คุ้นเคยหรือไม่เคยไปมาก่อน อาชญากรมีแนวโน้มจะประกอบอาชญากรรมในบริเวณที่ตนเองคุ้นเคย เนื่องจากเห็นว่ามีโอกาสที่จะหลบหนีได้หรือมีความมั่นคงทางด้านจิตใจ ดังนั้นทฤษฎีรูปแบบอาชญากรรมจึงเห็นว่าสถานที่เกิดเหตุเป็นปัจจัยสำคัญในการประกอบอาชญากรรม โดยทฤษฎีรูปแบบอาชญากรรมจะอธิบายสาเหตุการกระทำผิดโดยใช้ปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการได้แก่

1. Node หมายถึง สถานที่ที่คนเดินทางและเดินทางไปถึงที่เหล่านี้ทำให้เกิดการกระทำผิด ทั้งในตัวสถานที่และบริเวณใกล้เคียง
2. Paths หมายถึง บริเวณที่อาชญากรหรือผู้กระทำผิดเห็นว่าเป็นสถานที่เหมาะสมที่จะลงมือประกอบอาชญากรรมและตัดสินใจที่ประกอบอาชญากรรม
3. Edges หมายถึง เขตแดนของบริเวณสถานที่ที่บุคคลอาศัยทำงาน ท่องเที่ยวหรือไปเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจซึ่งอาชญากรรมบางประเภทจะเกิดขึ้นในบริเวณเขตแดนนี้(พรชัย ชันดี, 2553)

2.3 ทฤษฎีคิดก่อนกระทำผิด (Rational Choice Theory)

ทฤษฎีคิดก่อนกระทำผิดเริ่มมีการนำเสนอสู่วงการอาชญาวิทยาโดยนักเศรษฐศาสตร์ เช่น Becker (1968) และ Crouch (1979) แม้ว่าเนื้อหาสาระบางประการและรูปแบบการนำเสนออาจจะแตกต่างกัน แต่มีสมมุติฐานพื้นฐานที่เหมือนกัน 2 ประการคือ ประการที่ 1 ทฤษฎีกลุ่มนี้เชื่อว่า บุคคลเป็นผู้มีอิสระในการเลือกที่จะกระทำผิด กฎหมายและประการที่ 2 แนวทางในการเลือกพฤติกรรมผิดกฎหมายขึ้นอยู่กับการที่บุคคลจะได้รับความพึงพอใจหรือผลประโยชน์สูงซึ่งความ พึงพอใจหรือผลประโยชน์ที่ต้องการนั้นไม่จำกัดเฉพาะในรูปของทรัพย์สินเท่านั้น แต่ยังรวมถึงผลประโยชน์หรือความพึงพอใจด้านจิตใจด้วย

Cornish and Clarke (1966) เสนอว่าการศึกษอาชญากรรมต้องมองว่าอาชญากรรม มีคุณสมบัติ 2 ประการคือ คุณสมบัติของการประกอบอาชญากรรมและคุณสมบัติของตัวอาชญากร ซึ่งคุณสมบัติของการประกอบอาชญากรรม หมายถึงข้อเท็จจริงของอาชญากรจะมีพฤติกรรม แตกต่างกันไปตามรูปแบบอาชญากรรม จะแตกต่างกันในด้านความชำนาญในการประกอบอาชญากรรมทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการกระทำผิดและการมีอยู่อย่างแพร่หลายของเหยื่ออาชญากรรม ส่วนคุณสมบัติของตัวอาชญากรหมายถึงความแตกต่างของตัวอาชญากรในการตัดสินใจที่จะประกอบอาชญากรรม ก่อนที่จะกระทำผิดกฎหมายอาชญากรต้อง

คำนึงถึงสภาพแวดล้อมทั่วไปได้แก่ โอกาสในการกระทำผิด ผลเสีย ผลประโยชน์ ตลอดจนความเสี่ยง รวมทั้งแรงกระตุ้นหรือมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดของอาชญากรผู้นั้นด้วย หลังจากที่บุคคลได้คิด คำนวณถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประกอบอาชญากรรมแล้ว จึงตัดสินใจว่าจะประกอบอาชญากรรมหรือไม่ จะเห็นได้ว่า ผลประโยชน์จากการกระทำผิด นอกจากจะเป็นทรัพย์สินแล้ว ยังรวมถึงความพึงพอใจหรือความสุขทางด้านจิตใจด้วยและกระบวนการตัดสินใจในการประกอบ อาชญากรรมนี้จะมีลักษณะเฉพาะตัวเท่านั้น (Cornish and Clarke, 1986)

2.4 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย (2551) ได้ให้ความหมายของเหยื่ออาชญากรรมว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลผู้ซึ่งได้รับอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือได้รับความเสียหายต่อทรัพย์สิน หรือได้รับผลกระทบใด ๆ จากการก่ออาชญากรรม หรือเสียหายจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำการใดอันเป็นความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา เช่น ถูกลักทรัพย์ ถูกทำร้ายร่างกาย ถูกข่มขืน ถูกหน่วงเหนี่ยวกักขัง เป็นต้น (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2551)

สาเหตุของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

สุดสงวน สุธีสร (2543) ได้แยกสาเหตุของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมโดยพิจารณาจากตัวเหยื่อสามารถแยกสาเหตุของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ 6 สาเหตุ ดังต่อไปนี้

1) พฤติกรรม

วิถีชีวิต (Life Style) ของเหยื่อเป็นสาเหตุให้ตนเองตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เช่น เหยื่อมีพฤติกรรมส่วนร่วมในการกระทำผิด เหยื่อเป็นผู้ช่วย เหยื่อเป็นตัวกระตุ้น หรือเหยื่อเองอาจเป็นต้นเหตุของการกระทำความผิด เป็นต้น

2) บุคลิกภาพ

ผู้ที่มีบุคลิกภาพที่อ่อนแอ ผู้ที่ไม่มั่นใจในตนเอง ผู้ที่มีภยยอมจำนนต่อทุกสถานการณ์และทุกคน ผู้ที่มีความคิดว่าตนเองมีปมด้อยคิดในแง่ลบ เป็นอีกหนึ่งสาเหตุของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

3) ลักษณะทางชีวภาพ

เด็ก ผู้หญิง และคนชรา บุคคลเหล่านี้มีความอ่อนแอทางธรรมชาติซึ่งง่ายต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

4) สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ หรือสถานที่ที่มองเห็นจับต้องได้ ถ้าขาดการดูแลไม่มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีจะกลายเป็นสถานที่เสี่ยง

5) สภาพเศรษฐกิจและสังคม

ในสังคมมีความเหลื่อมล้ำด้านเศรษฐกิจและสังคม ค่านิยมในวัตถุของคนในสังคม โอกาสเข้าถึงทรัพยากร เข้าถึงการศึกษาเข้าถึงสวัสดิการและการจ้างงานของคนในสังคมไม่เท่าเทียมกันสภาพเหล่านี้บีบบังคับให้คนในสังคมกระทำความผิดและแน่นอนว่าจะต้องมีผู้ที่ต้องตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

6) การดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรม

การดำเนินงานและขั้นตอนในการนำอาชญากรรมมาลงโทษล่าช้า บางกรณีขาดความเป็นธรรมทำให้เหยื่อรู้สึกท้อแท้ต่อกระบวนการยุติธรรม บางกรณีเหยื่อไปแจ้งความเพราะไม่ต้องการให้เกิดเหตุซ้ำอีกแต่ไม่ได้รับการช่วยเหลือหรือดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด บางกรณีเมื่อคดีถึงขั้นมีคำพิพากษาแล้ว บทลงโทษกลับไม่มีความเป็นธรรม เมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ตัวอาชญากรจึงรู้ถึงช่องว่างทางกฎหมาย การติดตามจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจล่าช้าทำให้อาชญากรยำเอใจและเกิดความกำเริบ กล้าที่จะกระทำผิดซ้ำอีก เพราะไม่มีความเกรงกลัวต่อกระบวนการยุติธรรม

ลิขสิทธิ์ © มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการที่ผู้วิจัยได้ทบทวนงานวิจัยจึงได้พบว่ามีผลการวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการ ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีผลต่อการเกิดอาชญากรรม รวมถึงแนวทางป้องกันทั่วไปกับการตระหนักในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม มีสาระพอสังเขปดังต่อไปนี้

ธิดามาศ โปธิดารา (2552) ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องแนวทางป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม: กรณีศึกษานักเรียน นักศึกษาที่อาศัยอยู่หอพักเอกชนในจังหวัดนครปฐม โดยผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการใช้

ชีวิตที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักเรียน นักศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสังคม ด้านการใช้เวลาว่าง และด้านการแต่งกาย ดังนี้

1. พฤติกรรมการใช้ชีวิตด้านสังคมที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เช่น การกลับเข้าหอพักหลังเวลา 4 ทุ่ม มีการนัดทำกิจกรรม หรือทำรายงานกับเพื่อนต่างเพศตามสถานที่ต่าง ๆ เช่นบ้านเพื่อน หอพัก หรือมหาวิทยาลัยในช่วงเย็นถึงกลางคืน

2. พฤติกรรมการใช้ชีวิตด้านการใช้เวลาว่างที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เช่น พฤติกรรมการพูดคุยกับเพื่อน การดูภาพยนตร์ VCD DVD การเล่นเกมอินเทอร์เน็ต พบว่าในภาพรวมนักเรียนนักศึกษามีพฤติกรรมความเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง

3. พฤติกรรมการใช้ชีวิตด้านการแต่งกายที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเฉพาะนักเรียนนักศึกษาหญิง เช่น การแต่งกายด้วยกระโปรงสั้น เสื้อผ้ารัดรูปเน้นสัดส่วน จากการสำรวจพบว่าในภาพรวมนักเรียนนักศึกษามีพฤติกรรมความเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุดจากพฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักเรียนนักศึกษาดังกล่าวข้างต้นนั้นมีความสอดคล้องกับทัศนคติต่อแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

จากพฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักเรียนนักศึกษาดังกล่าวข้างต้นนั้นมีความสอดคล้องกับทัศนคติต่อแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม พบว่านักเรียนนักศึกษาที่อาศัยอยู่หอพักเอกชนจังหวัดนครปฐมนั้นมีการป้องกันตนเองในระดับสูง โดยการไม่เข้าไปอยู่ในสถานการณที่ล่อแหลมต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม การไม่อยู่ตามลำพังสองต่อสองกับเพื่อนต่างเพศ มีการเตรียมตัวป้องกันตนเอง เช่น การฝึกศิลปะป้องกันตัวประเภทต่างๆ ตลอดจนมีความตื่นตัวต่อสภาพแวดล้อม ไม่ประมาท สนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เช่น การสังเกตคนรอบข้าง รู้จักระมัดระวังตัว ตื่นตัวอยู่ ตลอดเวลา สนใจศึกษาข่าวสารบ้านเมือง สถานการณ์ ความเป็นไปของสังคมเพื่อให้รู้ทันเล่ห์กลต่างๆ การสนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากภัยอาชญากรรมจากหนังสือหรือสื่อต่างๆ ตลอดจนการเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนา เพื่อรับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากภัยอาชญากรรม

ท้ายที่สุดคือการไม่ทำตนเองให้เป็นเหตุร้ายหรือกระตุ้นให้เกิดอาชญากรรม เช่น การไม่เกี่ยวข้องกับการเสพ ซื่อ ขายยาเสพติดทุกประเภท ล้อครรถจักรยาน รถจักรยานยนต์ รถยนต์ให้ เรียบร้อยทุกครั้ง หรือไม่วางกระเป๋าหรือของมีค่าไว้ที่ตะกร้าหน้ายานพาหนะ ไม่จอดยานพาหนะไว้ในที่เปลี่ยวหรือลับตาคน เมื่ออยู่ในห้องพักหรือออกห้องพักลือคประตูหน้าต่างให้หนาแน่น ไม่วางทรัพย์สินมีค่าไว้ในที่บุคคลอื่นมองเห็นได้ง่ายที่ง่ายต่อการหยิบ

ฉวย ไม่แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่รัดรูป เน้นสัดส่วน โป้ ย้วยกามารมณ ไม่คบหาเพื่อที่ไม่ดี หรือชอบชักชวนไปในทางที่ผิด เป็นต้น

จากวิจัยดังกล่าวเมื่อพิจารณาตามทฤษฎีกิจกรรมประจำวันแล้วนั้น การจะเกิดอาชญากรรมจะมีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ 1) เหตุหรือเป้าหมายที่เหมาะสม 2) ขาดผู้ดูแลผู้ พักพิทักษ์หรือมีแต่อ่อนแอ และ 3) อาชญากรที่มีแรงจูงใจในการกระทำความผิด ซึ่งวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ หยิบยกมานี้พบข้อสังเกตว่าวิจัยได้มุ่งเน้นในการศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหตุอาชญากรรมซึ่งตัวเหื่อนั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งเท่านั้น ในการเกิดอาชญากรรม แต่ยังไม่ได้ศึกษาครอบคลุมถึงการต้ององค์ประกอบการเกิดอาชญากรรมองค์ประกอบอื่น ๆ คือการศึกษาถึงผู้ดูแลผู้พักพิทักษ์ไม่ให้เกิดอาชญากรรมและการศึกษาถึงพฤติกรรมหรือแรงจูงใจของอาชญากรด้วย แต่การตัด องค์ประกอบในเรื่องของตัวเหื่อออกจากเงื่อนไขการเกิดอาชญากรรมนั้น เพียงตัดแค่หนึ่ง องค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งก็เป็นการช่วยลดการเกิดอาชญากรรมได้

ณิชวรรณ วัฒนประภา (2553) ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องความพร้อมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้พักอาศัยในหอพัก ศึกษากรณีหอพักนิสิตหญิง มหาวิทยาลัยบูรพา จากในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้บอกว่าผลการศึกษาในเรื่องของประสบการณ์และการเรียนรู้เกี่ยวกับอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์ เกี่ยวกับอาชญากรรมประเภทถูกลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ปล้นทรัพย์ทำร้ายร่างกาย อนาคต ทั้งเรื่องของการรู้ความเข้าใจและมาตรการป้องกันอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยรับรู้ถึงเรื่องอาชญากรรมในห้องพักจากวิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์เจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่เคยรับรู้ เรื่องอาชญากรรมในหอพักจากเพื่อนหรือคนรู้จักเล่าให้ฟังตลอดจนเรื่องความพร้อมในการป้องกัน อาชญากรรม ส่วนใหญ่ทราบและปฏิบัติในเรื่องการป้องกันอาชญากรรม

วิจัยนี้ได้ศึกษาเพียงแต่ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสภาพแวดล้อมของ หอพักมหาวิทยาลัยบูรพาในการป้องกันอาชญากรรม นิสิตหญิงส่วนใหญ่คิดว่าหอพักมีการจัดการสภาพแวดล้อมพร้อมในการป้องกันอาชญากรรม แต่ยังคงไม่ได้ได้ศึกษาในการจัดการสภาพแวดล้อมตามทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม

Mary Joe Nolin, Elizabeth Davies; Westat, Inc. (1995) ศึกษาเกี่ยวกับการรายงานของนักเรียนเกี่ยวกับอาชญากรรมและการคุกคามที่โรงเรียน นักเรียนถูกขอให้รายงานเหตุการณ์อาชญากรรมหรือการคุกคามของอาชญากรรมที่โรงเรียนของพวกเขาหรือระหว่างทางไปหรือกลับจากโรงเรียนตั้งแต่ต้นปีการศึกษา 1992-93 รวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเมษายน 1993 อาชญากรรมหรือภัยคุกคามอาจปรากฏให้เห็นได้หลายวิธีสำหรับรายงานนี้เหตุการณ์ 3 ประเภทที่ตรวจสอบใน NHES: 93 ได้รับการพิจารณาโดยเฉพาะการกลั่นแกล้ง (การคุกคามซ้ำแล้วซ้ำเล่า) การโจมตีทางกายภาพใดๆ และการโจรกรรม

นักเรียนส่วนใหญ่ในชั้นเกรด 6 ถึงเกรด 12 ร้อยละ 71 มีความรู้เรื่องการกลั่นแกล้งทำร้ายร่างกายหรือปล้นที่โรงเรียนของตนในช่วงปีการศึกษาปัจจุบันนักเรียนจำนวนมากที่สุด (56 เปอร์เซ็นต์) รายงานว่ามีการกลั่นแกล้งในโรงเรียนของพวกเขาตามด้วยการทำร้ายร่างกาย (43 เปอร์เซ็นต์) และการปล้น (12 เปอร์เซ็นต์) มีผู้พบเห็นเหตุการณ์การกลั่นแกล้งทำร้ายร่างกายหรือการโจรกรรมอย่างน้อยหนึ่งครั้งโดยประมาณครึ่งหนึ่งของนักเรียนทั้งหมด (56 เปอร์เซ็นต์) จากรายงานเหล่านี้ความกลัวภัยคุกคามหรืออาชญากรรมในโรงเรียนค่อนข้างต่ำ: นักเรียน 25 เปอร์เซ็นต์รายงานว่ากังวลว่าจะตกเป็นเหยื่อในโรงเรียน ประมาณหนึ่งในสามของนักเรียนชั้นเกรด 6 ถึงเกรด 12 รายงานว่าพบเห็นการทำร้ายร่างกายที่โรงเรียนและนักเรียน 1 ใน 10 คนกังวลว่าจะถูกทำร้ายที่โรงเรียน

นักเรียน 12% หรือประมาณ 1 ใน 8 รายงานว่าตกเป็นเหยื่อโดยตรงและเป็นการส่วนตัวที่โรงเรียนในช่วงปีการศึกษาปัจจุบัน การโจมตีทางกายภาพซึ่งเป็นแหล่งสำคัญของความกังวลของสาธารณชนได้รับการรายงานจากนักเรียนทั้งหมด 4 เปอร์เซ็นต์ในขณะที่การตกเป็นเหยื่อจากการกลั่นแกล้งมีรายงานถึง 8 เปอร์เซ็นต์ การปล้นหรือการมีสิ่งของที่ถูกริบหรือคุกคามด้วยกำลังถือเป็นเรื่องแปลกโดยมีนักเรียนเพียง 1 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่รายงานว่าพวกเขาตกเป็นเหยื่อในลักษณะนี้

รายงานอาชญากรรมและการคุกคามโดยโรงเรียนและลักษณะเฉพาะของนักเรียนแตกต่างกันตามระดับชั้นของโรงเรียน

ความชุกของเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามว่าโรงเรียนที่เข้าเรียนนั้นเป็นโรงเรียนประถมมัธยมต้นมัธยมต้นหรือมัธยมปลาย เป็นที่น่าสังเกตว่ามีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ถึง 12 เพียง 11 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่เข้าเรียนในโรงเรียนประถม ตามคำจำกัดความของระดับชั้นประถมศึกษาที่ใช้ในรายงานนี้นักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉลี่ยจะมีอายุน้อยกว่านักเรียนมัธยมปลาย 7 ดังนั้นอายุของนักเรียนอาจเป็นปัจจัยที่สร้างความสับสนในการค้นพบเกี่ยวกับระดับชั้นประถมศึกษาของโรงเรียน

การเข้าเรียนในโรงเรียนในสภาพแวดล้อมที่ทราบว่ามีเหตุการณ์รบกวนเกิดขึ้นและมีผู้พบเห็นอาจส่งผลกระทบต่อความรู้สึกปลอดภัยของนักเรียนซึ่งอาจส่งผลต่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิผลน้อยลง จากข้อมูลของนักเรียน เหตุการณ์การกลั่นแกล้งทำร้ายร่างกายหรือการปล้นเกิดขึ้นในโรงเรียนทุกระดับชั้นและนักเรียนส่วนใหญ่เห็นเหตุการณ์เหล่านี้อย่างน้อยหนึ่งเหตุการณ์ การเป็นพยานเหตุการณ์ประเภทนี้ไม่ได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสำหรับนักเรียนในโรงเรียนระดับชั้นต่างๆ อย่างไรก็ตามความกังวลของนักเรียนเกี่ยวกับการตกเป็นเหยื่อลดลงหลังจากมัธยมต้นหรือมัธยมต้น

- นักเรียนระดับประถมศึกษา (29 เปอร์เซนต์) และนักเรียนมัธยมต้นและมัธยมต้น (34 เปอร์เซนต์) กล่าวว่าพวกเขากังวลเกี่ยวกับการตกเป็นเหยื่อในโรงเรียนมากกว่านักเรียนมัธยมปลาย (20 เปอร์เซนต์)

บางทีสิ่งที่กระทบกระเทือนจิตใจที่สุดในโรงเรียนอาจเกิดจากประสบการณ์ส่วนตัว แม้ว่านักเรียนจะรู้หรือเคยเห็นเหตุการณ์มากกว่าที่เคยเป็นเหยื่อเป็นการส่วนตัว แต่นักเรียนหลายคนก็ตกเป็นเป้าหมายโดยตรงของอาชญากรรมและการคุกคามที่โรงเรียนและมีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นกับนักเรียนมัธยมต้นหรือมัธยมต้นมากกว่านักเรียนมัธยม

- นักเรียนมัธยมต้นหรือมัธยมต้นร้อยละ 17 รายงานว่าตกเป็นเหยื่อเป็นการส่วนตัวเทียบกับนักเรียนมัธยมปลายร้อยละ 8

การกลั่นแกล้งดูเหมือนจะเกิดขึ้นในโรงเรียนมัธยมต้นหรือมัธยมต้นมากกว่าในโรงเรียนมัธยมและความแตกต่างระหว่างเปอร์เซนต์ของนักเรียนในโรงเรียนเหล่านั้นที่รายงานการตกเป็นเหยื่อนั้นส่วนใหญ่เกิดจากเหตุการณ์ประเภทนั้น

- นักเรียนมัธยมต้นหรือมัธยมต้นร้อยละ 12 รายงานว่าถูกรังแกเป็นสองเท่าของนักเรียนมัธยมปลายสรุป

เปอร์เซนต์ที่สำคัญของนักเรียนในสหรัฐอเมริกาในระดับ 6-12 ต้องเผชิญกับอาชญากรรมหรือภัยคุกคามที่โรงเรียนหรือระหว่างทางไปหรือกลับจากโรงเรียน นักเรียนร้อยละเจ็ดสิบเอ็ดรายงานว่ามีการกลั่นแกล้งทำร้ายร่างกายหรือโจรกรรมที่โรงเรียนของพวกเขา นักเรียนประมาณหนึ่งในสี่กล่าวว่าพวกเขากังวลเกี่ยวกับการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมหรือการคุกคามที่โรงเรียนและมีนักเรียนประมาณหนึ่งในแปดคนตกเป็นเหยื่อที่โรงเรียน การสัมผัสกับพฤติกรรมที่เป็นอันตรายหรือคุกคามที่โรงเรียนเป็นเรื่องปกติสำหรับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนมัธยมต้นหรือมัธยมต้นนักเรียนในโรงเรียนของรัฐและนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่

นักเรียนที่เผชิญกับอาชญากรรมหรือภัยคุกคามและกังวลเกี่ยวกับการตกเป็นเหยื่อในโรงเรียนกำลังประสบกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่บกร่องอย่างมาก อเมริกาต้องการให้แน่ใจว่าโรงเรียนเป็นชุมชนของครูและนักเรียนซึ่งการเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย

บทที่ 3

ระเบียบวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยนเรศวร จะศึกษาโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เป็นเครื่องมือในการสำรวจข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการศึกษาตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยนเรศวรทั้งหมด 24840 คน (กองบริการการศึกษา 2563)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรทั้งหมดในปี 2563 จำนวนทั้งสิ้น 24840 คน ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการคำนวณ หาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร TARO YAMANE

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n แทน

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของประชากร

e แทน ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

เมื่อ N = 24840

e = 0.05

เมื่อแทนค่าจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$\begin{aligned} & \frac{24840}{1+24840(0.05)^2} \\ & = 393.66 \end{aligned}$$

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ 394 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แบบสอบถามประกอบด้วยกรอบคำถาม 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเลือกตอบ ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี คณะ

ตอนที่ 2 การสำรวจแบบสอบถามคำถามที่ถามว่า ท่านคิดว่าพื้นที่โดยรอบมหาวิทยาลัยและภายในมหาวิทยาลัยนเรศวรมีการเกิดอาชญากรรมมากน้อยเพียงใด (อาชญากรรม เช่น การลักขโมยทรัพย์สิน, การทำร้ายร่างกาย, การข่มขู่ เป็นต้น)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา โดยมีจำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการประทุษร้ายต่อร่างกาย จำนวน 3 ข้อ ด้านการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน จำนวน 9 ข้อ ด้านการประทุษร้ายต่อเพศ จำนวน 6 ข้อ ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 4 สำรวจการรับรู้ปัญหาอาชญากรรม โดยเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามข้อมูลสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัย มีจำนวน 8 ข้อ ผู้ศึกษาได้ใช้มาตรวัดทัศนคติและเกณฑ์การให้คะแนน โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำแนกมาตรวัดทัศนคติทั้งหมด 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ให้คะแนน 5

เห็นด้วยในระดับมาก ให้คะแนน 4

เห็นด้วยในระดับปานกลาง ให้คะแนน 3

เห็นด้วยในระดับน้อย ให้คะแนน 2

เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด ให้คะแนน 1

ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถาม พฤติกรรมการใช้ชีวิตที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ประกอบด้วย ข้อคำถามจำนวน 13 ข้อ ครอบคลุมการศึกษาใน 3 ด้าน คือ ด้านสังคม 11 ข้อ และ ด้านการแต่งกาย 2 ข้อ ผู้ศึกษา ได้ใช้มาตรวัดทัศนคติและเกณฑ์การให้คะแนน โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำแนกมาตรวัด ทัศนคติทั้งหมด 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ปฏิบัติในระดับมากที่สุด	ให้คะแนน 5
ปฏิบัติในระดับมาก	ให้คะแนน 4
ปฏิบัติในระดับปานกลาง	ให้คะแนน 3
ปฏิบัติในระดับน้อย	ให้คะแนน 2
ปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1

ตอนที่ 7 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 24 ข้อ ครอบคลุมการศึกษาใน 4 ด้าน ทัศนคติต่อแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม คือ ด้านการไม่เข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่ล่อแหลมต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 6 ข้อ ด้านการเตรียมการป้องกันตนเอง 2 ข้อ ด้านการมีความตื่นตัวต่อสภาพแวดล้อม ไม่ประมาท สนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเอง 4 ข้อ และด้านการไม่ทำตนเองให้เป็นต้นเหตุ ยั่วยุ หรือกระตุ้นให้เกิดอาชญากรรม 12 ข้อ ผู้ศึกษา ได้ใช้มาตรวัดทัศนคติและเกณฑ์การให้คะแนน โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำแนกมาตรวัด ทัศนคติทั้งหมด 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยในระดับมากที่สุด	ให้คะแนน 5
เห็นด้วยในระดับมาก	ให้คะแนน 4
เห็นด้วยในระดับปานกลาง	ให้คะแนน 3
เห็นด้วยในระดับน้อย	ให้คะแนน 2
เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1

ตอนที่ 8 เป็นคำถามการสำรวจบริเวณที่ท่านมีประสบการณ์เป็นเหยื่อทางอาชญากรรมในบริเวณรอบมหาวิทยาลัยนเรศวร

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยศึกษาเอกสารเกี่ยวกับอาชญากรรมและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 2) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนามที่เกี่ยวกับทัศนคติอาชญากรรมที่เกิดภายในมหาวิทยาลัยนเรศวร โดยใช้แบบสอบถาม

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมในการทำแบบสอบถามออนไลน์ Google Form ใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

- 1) สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์แบบประเมิน
- 2) สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ลักษณะทางประชากร เพศ อายุ ชั้น ปี คณะ ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติด้านอาชญากรรมในมหาวิทยาลัยนเรศวร

3.5 เกณฑ์การแปลผล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษากำหนดเกณฑ์ที่ใช้วัดระดับสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัย โดยกำหนดค่าระดับของค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์คำนวณหาค่าอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\text{ค่าอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับที่ต้องการ}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

ดังนั้น ระดับคะแนนเฉลี่ยของสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัย จะมีชั้นของคะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

1.81 - 2.60 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย

2.61 - 3.40 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง

3.41 - 4.20 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก

4.21 - 5.00 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษากำหนดเกณฑ์ที่ใช้วัดระดับพฤติกรรมการใช้ชีวิตที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม โดยกำหนดค่าระดับของค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์คำนวณหาค่าอันตรายภาคชั้น ดังนี้

$$\text{ค่าอันตรายภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนที่ต้องการ}} = \frac{5 - 0}{5} = 1$$

ดังนั้น ระดับคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้ชีวิตที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จะมีชั้นของคะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	0.00	หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติ
	0.01 - 1.00	หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด
	1.01 - 2.00	หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อย
	2.01 - 3.00	หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
	3.01 - 4.00	หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมาก
	4.01 - 5.00	หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษากำหนดเกณฑ์ที่ใช้วัดระดับทักษะต่อแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม โดยกำหนดค่าระดับของค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์คำนวณหาค่าอันตรายภาคชั้น ดังนี้

$$\text{ค่าอันตรายภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนที่ต้องการ}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

ดังนั้น ระดับคะแนนเฉลี่ยของทักษะต่อแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จะมีชั้นของคะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.80	หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด
	1.81 - 2.60	หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย

2.61 - 3.40 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง

3.41 - 4.20 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก

4.21 - 5.00 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

3.6 กรอบแนวคิดในงานวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

- เพศ
- อายุ
- คณะ
- ชั้นปีการศึกษา

การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา

- การประทุษร้ายต่อร่างกาย
- การประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน
- การถูกกระทำทางเพศ
- ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์

การรับรู้ปัญหาอาชญากรรม

สาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัย

พฤติกรรมการใช้ชีวิตที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

- ด้านสังคม
- ด้านการแต่งกาย

แนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรม

- ด้านการไม่เข้าไปอยู่ในสถานที่ล่อแหลมต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

- ด้านการเตรียมการป้องกันตนเอง
- ด้านการตื่นตัวต่อสภาพแวดล้อมไม่ประมาท ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเอง
- ด้านการไม่ทำตนเองเป็นเหตุ ยั่วแหย่ หรือกระตุ้นให้เกิดอาชญากรรม

บริเวณที่ท่านมีประสบการณ์เป็นเหยื่อทางอาชญากรรมในบริเวณรอบมหาวิทยาลัยนเรศวร

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยนเรศวร” ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร

2 การสำรวจว่าท่านคิดว่าพื้นที่โดยรอบมหาวิทยาลัยและภายในมหาวิทยาลัยนเรศวรมีการเกิดอาชญากรรมมากน้อยเพียงใด

3 ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา

4 สสำรวจการรับรู้ปัญหาอาชญากรรม โดยเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ

5 ข้อมูลสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัย

6 พฤติกรรมการใช้ชีวิตที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

7 ทักษะต่อแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

8 การสำรวจบริเวณที่ท่านมีประสบการณ์เป็นเหยื่อทางอาชญากรรมในบริเวณรอบมหาวิทยาลัยนเรศวร

ผลการศึกษาปรากฏรายละเอียด ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	285	61.2
ชาย	181	38.8
รวม	466	100
อายุ		
18	26	5.6

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อายุ(ต่อ)		
19	74	16
20	69	14.9
21	101	21.9
22	112	24.2
23	40	8.7
24	19	4.1
25	16	3.5
26	5	1.1
รวม	462	100
ชั้นปี		
1	91	19.9
2	71	15.5
3	73	18.1
4	149	32.5
5	10	2.2
6	4	0.9
จบการศึกษาแล้ว	52	10.9
รวม	460	100
คณะ		
บริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร	37	7.9
มนุษยศาสตร์	36	7.7
นิติศาสตร์	15	3.2
ศึกษาศาสตร์	21	4.5
ทันตแพทยศาสตร์	6	1.3
พยาบาลศาสตร์	10	2.1
แพทยศาสตร์	9	1.9
คณะ(ต่อ)		
เภสัชศาสตร์	21	4.5

วิทยาศาสตร์การแพทย์	11	2.4
เวชศาสตร์	14	3
สาธารณสุขศาสตร์	21	4.5
สังคมศาสตร์	26	5.6
เกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	151	32.4
วิทยาศาสตร์	29	7.2
วิศวกรรมศาสตร์	34	7.5
สถาปัตยกรรมศาสตร์	16	3.4
วิทยาลัยนานาชาติ	5	1.2
บุคลากร	4	0.9
รวม	466	100

จากตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 61.2 เพศชาย จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 อยู่ในช่วงอายุ 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.2 มากที่สุด รองลงมาคือช่วงอายุ 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.9 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่อยู่ในชั้นปีการศึกษาที่ 4 มากที่สุด จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาคือชั้นปีการศึกษาที่ 1 จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 ซึ่งส่วนใหญ่อยู่คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 รองลงมาคือคณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 ตามลำดับ

4.2 การสำรวจว่าท่านคิดว่าพื้นที่โดยรอบมหาวิทยาลัยและภายในมหาวิทยาลัยนเรศวรมีการเกิดอาชญากรรมมากน้อยเพียงใด

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม การสำรวจเกิดอาชญากรรมภายในมหาวิทยาลัยนเรศวร

ระดับการเกิดอาชญากรรม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	26	5.5
มาก	141	30.3
ปานกลาง	187	40.1
น้อย	93	20
น้อยที่สุด	16	4.1
รวม	466	100

จากตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม การสำรวจเกิดอาชญากรรมภายในมหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่านิตินภายในมหาวิทยาลัยนเรศวรส่วนใหญ่ออกความคิดเห็นว่าภายในมหาวิทยาลัยนเรศวรมีการเกิดอาชญากรรมอยู่ที่ปานกลาง โดยมีจำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 40.1 รองลงมาออกความคิดเห็นว่ามีการเกิดอาชญากรรมมาก โดยมีจำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 ตามลำดับ

4.3 ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา

4.3.1 การประทุษร้ายต่อร่างกาย ปรากฏผลการศึกษาดังตาราง 4.3

ตารางที่ 4.3 จำนวน ร้อยละ จำแนกตามข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา ด้านการประทุษร้ายต่อร่างกาย

ท่านเคยถูกประทุษร้ายต่อร่างกายหรือไม่			
รายการ	เคย	ไม่เคย	จำนวนรวม
1.ถูกพยายามฆ่า	7 (1.5)	456 (98.5)	463 (100)
2.ถูกทำร้ายหรือพยายามทำร้ายร่างกาย	43 (9)	419 (91)	462 (100)
3.ถูกคุกคาม ลอบติดตามหรือข่มขู่	60 (13)	400 (87)	460 (100)

จากตารางที่ 4.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์เกิดเกิดอาชญากรรม โดยที่มีจำนวนมากที่สุดคือการถูกคุกคาม ลอบติดตามหรือข่มขู่มีจำนวนผู้ที่เคยมีประสบการณ์กับอาชญากรรมนี้มีจำนวน 60 คนคิดเป็นร้อยละ 13 รองลงมาคือการถูกทำร้ายหรือพยายามทำร้ายร่างกาย จำนวน 43 คน คิดเป็น ร้อยละ 9 และสุดท้ายคือการถูกพยายามฆ่า มีจำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 1.5

4.3.2 การประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ปรากฏผลการศึกษาดังตาราง 4.4

ตารางที่ 4.4 จำนวน ร้อยละ จำแนกตามข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา ด้านการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ท่านเคยถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์สินหรือไม่			
รายการ	เคย	ไม่เคย	จำนวนรวม
1.ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์	7 (1.5)	457 (98.5)	464 (100)
2.ถูกชิงรางวัลทรัพย์	11 (2.38)	452 (97.62)	463 (100)
3.ถูกล้วงกระเป๋า	41 (8.85)	422 (91.15)	463 (100)
4.ถูกโจรกรรมรถจักรยานยนต์รวมไปถึงทรัพย์สินใน ภายในรถ	82 (17.67)	382 (82.33)	464 (100)
5.ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในที่พักอาศัย	32 (6.9)	432 (93.1)	464 (100)
6.ถูกรีดเอาทรัพย์ (ถูกข่มขู่ที่จะเปิดเผยข้อมูลลับที่ จะทำให้เสียหายหรืออับอายเพื่อแลกกับทรัพย์ เช่น แบล็กเมล์คลิกลิป/ภาพ เป็นต้น)	10 (2.16)	453 (97.84)	463 (100)
7.ถูกบังคับขู่เข็ญที่จะทำอันตรายต่อร่างกายและ ชีวิตเพื่อแลกกับการเอาทรัพย์	18 (3.89)	445 (96.11)	463 (100)
8.ทำให้เสียทรัพย์ เช่น ทำลายทรัพย์สิน ยานพาหนะ	32 (6.9)	432 (93.1)	464 (100)
9. ถูกบุกรุกทรัพย์สิน เช่น ที่พักอาศัย	14 (9)	451 (91)	465 (100)

จากตารางที่ 4.4 การประทุษร้ายต่อทรัพย์สินพบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้มีประสบการณ์การเกิดอาชญากรรมภายในมหาวิทยาลัยนเรศวรมีการถูกโจรกรรมรถจักรยานยนต์รวมไปถึงทรัพย์สินในภายในรถมากที่สุด จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 17.67 รองลงมาคือการถูกล้วงกระเป๋าจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 8.85 และการทำให้เสียทรัพย์สิน เช่น ทำลายทรัพย์สิน ยานพาหนะมีจำนวนเท่ากับถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในที่พักอาศัย คือ 32 คิดเป็นร้อยละ 6.9

4.3.3 การประทุษร้ายต่อเพศ ปรากฏผลการศึกษาดังตาราง 4.5

ตารางที่ 4.5 จำนวน ร้อยละ จำแนกตามข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา ด้านการประทุษร้ายต่อเพศ

ท่านเคยถูกประทุษร้ายต่อเพศหรือไม่			
รายการ	เคย	ไม่เคย	จำนวนรวม
1.ถูกข่มขืนหรือกระทำชำเรา	6 (1.3)	459 (98.7)	465 (100)
2.ถูกพยายามข่มขืน	6 (1.3)	457 (98.7)	463 (100)
3.ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ	16 (3.5)	447 (96.5)	463 (100)
4.ถูกกระทำอนาจาร	10 (2.2)	454 (97.8)	464 (100)
5.ถูกลวนลามทางสายตา	102 (21.9)	364 (78.1)	466 (100)
6.ถูกแฉะ แทะโลมหรือพุดลามกเรื่องเพศ	98 (21.3)	366 (78.7)	465 (100)

จากตารางที่ 4.5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์เกิดอาชญากรรม โดยการถูกลวนลามทางสายตามีจำนวนมากที่สุด คือ 102 คน คิดเป็น 21.9 รองลงมาคือการถูกแฉะ แทะโลมหรือพุดลามกเรื่องเพศ มีจำนวน 98 คน คิดเป็น 21.3 ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศจำนวน 16 คน คิดเป็น 3.5 ถูกกระทำอนาจาร จำนวน 10 คน คิดเป็น 2.2 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือการถูกข่มขืนหรือกระทำชำเราและการถูกพยายามข่มขืน มีจำนวนที่เท่ากัน คือ 6 คน คิดเป็น 1.3

4.3.4 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ปรากฏผลการศึกษาดังตาราง 4-6

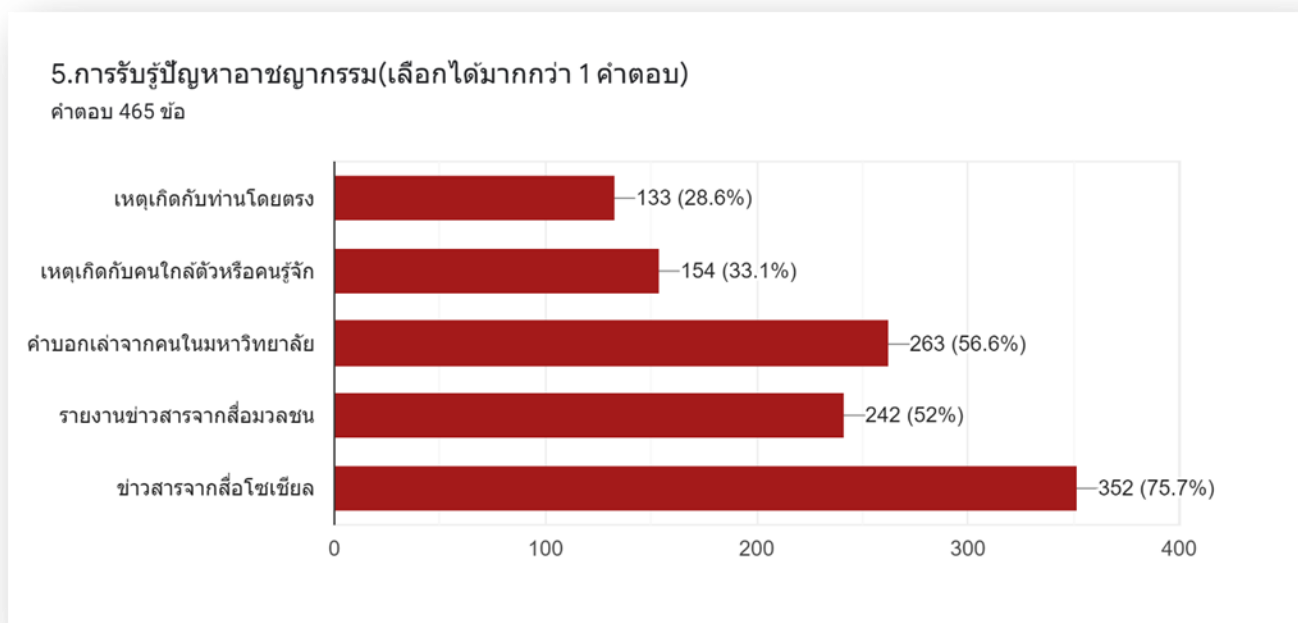
ตารางที่ 4.6 จำนวน ร้อยละ จำแนกตามข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา ด้านการการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์

ท่านเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์หรือไม่			
รายการ	เคย	ไม่เคย	จำนวนรวม
1.ถูกขโมยข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต	40 (8.6)	424 (91.4)	464 (100)
2.ถูกละเมิดลิขสิทธิ์ปลอมแปลงภาพ เสียง เลียนแบบระบบซอฟต์แวร์ โดยมีขอบ	22 (4.8)	441 (95.2)	463 (100)
3.ถูกแพร่ภาพ เสียง ลามกอนาจาร และข้อมูลที่ไม่เหมาะสม	15 (3.2)	449 (96.8)	464 (100)
4.ถูกฟอกเงินทางอิเล็กทรอนิกส์	10 (2)	455 (98)	465 (100)
5.ถูกหลอกลวงให้ร่วมค้าขายออนไลน์หรือลงทุนปลอม	37 (8)	424 (92)	461 (100)
6.ถูก Cyberbully การกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์	44 (9)	422 (91)	466 (100)

จากตารางที่ 4.6 จากการการสำรวจกลุ่มตัวอย่างพบว่ามีเกิดการเกิดอาชญากรรมในเรื่องถูก Cyberbully การกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์ มากที่สุดโดยมีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 9 รองลงมาคือการถูกขโมยข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต มีจำนวน 40 คนคิดเป็นร้อยละ 8.6 ถูกหลอกลวงให้ร่วมค้าขายออนไลน์หรือลงทุนปลอม จำนวน 37 คนคิดเป็นร้อยละ 8 ถูกละเมิดลิขสิทธิ์ปลอมแปลงภาพ เสียง เลียนแบบระบบซอฟต์แวร์ โดยมีขอบ มีจำนวน 22 คนคิดเป็นร้อยละ 4.8 ถูกแพร่ภาพ เสียง ลามกอนาจาร และข้อมูลที่ไม่เหมาะสม มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 และสุดท้ายถูกฟอกเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2

4.4 สำรวจการรับรู้ปัญหาอาชญากรรม โดยเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ

ภาพที่ 4.1 การรับรู้ปัญหาอาชญากรรม

จากผลการสำรวจแบบสอบถามการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนิสิต บุคลากร ภายในมหาวิทยาลัย นเรศวรและพื้นที่โดยรอบ ได้รับการตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน 465 ฉบับ พบว่าการรับรู้ปัญหาอาชญากรรมที่มีจำนวนมากที่สุด คือ การรับรู้ข่าวสารจากโซเชียล จำนวน 352 คน คิดเป็น 75.7% รองลงมาคือ คำบอกเล่าจากคนในมหาวิทยาลัย จำนวน 263 คิดเป็น 56.6% รายงานข่าวสารจากสื่อมวลชน จำนวน 242 คิดเป็น 52% เหตุเกิดกับคนใกล้ตัวหรือคนรู้จัก จำนวน 154 คิดเป็น 33.1% และเหตุเกิดกับท่านโดยตรง จำนวน 133 คิดเป็น 28.6% ตามลำดับ

4.5 ข้อมูลสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จำแนกตามระดับข้อมูลสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัย

สาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ปัญหาทางเศรษฐกิจ	213 (45.71)	176 (37.77)	64 (13.73)	11 (2.36)	2 (0.43)	4.26	0.81	มากที่สุด
ปัญหาการพนัน/เสียงไซค์, บาคาร่า/แทงบอล	213 (45.71)	173 (37.12)	69 (14.81)	9 (1.93)	2 (0.43)	4.26	0.81	มากที่สุด
แหล่งอบายมุข/แหล่งมั่วสุม (ผับ, บาร์)	202 (43.35)	173 (37.12)	75 (14.81)	14 (3)	2 (0.43)	4.20	0.84	มากที่สุด
เมาสุราจนขาดสติ	197 (42.55)	177 (38.23)	68 (16.09)	19 (4.1)	2 (0.43)	4.18	0.86	มากที่สุด
การแต่งกายที่ล่อแหลม	194 (41.72)	158 (33.98)	80 (17.2)	27 (5.81)	6 (1.29)	4.09	0.96	มาก
การใส่ของมีค่าที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม	183 (39.35)	188 (40.43)	70 (15.05)	20 (4.3)	4 (0.86)	4.13	0.88	มาก
การเปลี่ยนแปลงค่านิยม สภาพสังคม(วัตถุนิยม)	177 (37.98)	168 (36.05)	90 (19.31)	23 (4.94)	8 (1.72)	4.04	0.95	มากที่สุด
อิทธิพลและการยั่วยุจากสื่อต่างๆ	186 (40.17)	178 (38.44)	74 (15.98)	20 (4.32)	5 (1.08)	4.12	0.90	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับสาเหตุปัญหาการเกิดอาชญากรรมในเรื่องปัญหาทางเศรษฐกิจและปัญหาด้านการพนัน/เสียงไซค์, บาคาร่า/แทงบอล มากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.26 รองลงมาคือปัญหาแหล่งอบายมุข/แหล่งมั่วสุม (ผับ, บาร์) ที่ค่าเฉลี่ย 4.20 ปัญหาเมาสุราจนขาดสติ ที่ค่าเฉลี่ย 4.18 ปัญหาการใส่ของมีค่าที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม ที่ค่าเฉลี่ย 4.13 อิทธิพลและการยั่วยุจากสื่อต่างๆ ที่ค่าเฉลี่ย 4.12 การแต่งกายที่ล่อแหลม ที่ค่าเฉลี่ย 4.09 และสุดท้ายการเปลี่ยนแปลงค่านิยม สภาพสังคม(วัตถุนิยม) ที่ค่าเฉลี่ย 4.04

4.6 พฤติกรรมการใช้ชีวิตที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

4.6.1 พฤติกรรมการใช้ชีวิตด้านสังคมที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ปรากฏผลการศึกษาดัง

ตารางที่ 4.8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จำแนกตามระดับพฤติกรรมการใช้ชีวิตด้านสังคมที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ด้านสังคม	ระดับความประพฤติ						\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคยประพฤติ			
ออกไปเที่ยวสถานบันเทิง เช่น ผับ บาร์ ฯลฯ ในช่วงเวลากลางคืน	167 (36.3)	182 (39.57)	91 (19.78)	14 (3.04)	4 (0.87)	8 (1.74)	4.06	0.91	มาก
ออกไปหาเพื่อนต่างประเทศหรือเพื่อนต่างเทศ มาหาทานและอยู่ตามลำพังในที่พัก	169 (36.34)	129 (27.74)	134 (28.82)	17 (3.66)	8 (1.72)	8 (1.72)	3.88	1.10	มากที่สุด
เดินทางไปไหนมาไหนตามลำพังในสถานที่เปลี่ยว เช่น สถานที่ลับตาคน ซอยตัน ในช่วงเวลากลางคืน	198 (42.49)	182 (39.06)	58 (12.45)	14 (3)	7 (1.5)	7 (1.5)	4.14	1.01	มากที่สุด
นัดทำกิจกรรมรายงานกับเพื่อนชาย-หญิง ตามสถานที่ต่างๆ เช่น หอพัก บ้านเพื่อน ภายในมหาวิทยาลัยใน	146 (31.53)	126 (27.21)	153 (33.05)	27 (5.83)	7 (1.51)	4 (0.86)	3.79	1.05	มากที่สุด
นัดพบปะสังสรรค์กับเพื่อนชาย-หญิงในสถานที่ต่างๆ เช่น บ้านเพื่อน หอพัก ในช่วงเย็นถึงกลางคืน	144 (30.97)	136 (29.25)	145 (31.18)	28 (6.02)	7 (1.51)	5 (1.08)	3.79	1.06	มากที่สุด
ท่านชอบสนทนากับเพื่อนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต	141 (30.26)	161 (34.55)	117 (25.11)	35 (7.51)	5 (1.07)	7 (1.5)	3.81	1.07	มาก
นัดพบกับเพื่อนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต	150 (32.26)	159 (34.19)	103 (22.15)	25 (5.38)	11 (2.37)	17 (2.66)	3.78	1.23	มาก
ชัตแยังหรือทะเลาะวิวาทกับเพื่อน	140 (31.04)	150 (33.26)	86 (19.07)	43 (9.53)	19 (4.21)	13 (3.88)	3.69	1.27	มาก
ชัตแยังหรือทะเลาะวิวาทกับเพื่อน	178 (38.36)	137 (29.53)	90 (19.4)	20 (4.31)	12 (2.59)	27 (5.82)	3.79	1.37	มากที่สุด

ดื่มสุรามึนเมาในที่พักและนอกที่พัก	159 (34.12)	154 (33.05)	89 (19.1)	35 (7.51)	14 (3)	15 (3.22)	3.78	1.25	มากที่สุด
กลับเข้าที่พักหลังเวลา 4 ทุ่ม	151 (32.47)	147 (31.61)	118 (25.38)	35 (7.53)	9 (1.94)	5 (1.08)	3.82	1.09	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในระดับสูงสุด คือ เดินทางไปไหนมาไหนตามลำพังในสถานที่เปลี่ยว เช่น สถานที่ลับตาคน ซอยตัน ในช่วงเวลากลางคืน ที่ค่าเฉลี่ย 4.14 รองลงมาคือ ออกไปเที่ยวสถานบันเทิง เช่น ผับ บาร์ ฯลฯ ในช่วงเวลากลางคืน ที่มีค่าเฉลี่ย 4.06 ออกหาเพื่อนต่างเพศหรือเพื่อนต่างเพศมาหาทานและอยู่ตามลำพังในที่พัก กลับเข้าที่พักหลังเวลา 4 ทุ่ม ชอบสนทนากับเพื่อนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต คะแนนเฉลี่ย 3.88 3.82 3.81 ตามลำดับ โดยมีความประพฤติเรื่องการขัดแย้งหรือทะเลาะวิวาทกับเพื่อน อยู่ในระดับต่ำสุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.69

4.6.2 พฤติกรรมการใช้ชีวิตด้านการแต่งกายที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ปรากฏผลการศึกษาดังตาราง

ตารางที่ 4.9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จำแนกตามระดับพฤติกรรมการใช้ชีวิตด้านการแต่งกายที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ด้านการแต่งกาย	ระดับความประพฤติ						\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคยประพฤติ			
กรณีเป็นเพศหญิง ทานมักแต่งกายด้วยเสื้อผ้ารัดรูป เน้นสัดส่วน เสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะอก	117 (26.71)	128 (29.22)	113 (25.8)	42 (9.59)	20 (4.57)	18 (4.11)	3.52	1.32	มาก
กรณีเป็นเพศหญิง ทานมักแต่งกายด้วยกระโปรงสั้น กางเกงขาสั้น กางเกงรัดรูป เน้นสัดส่วน	149 (33.97)	110 (25.06)	108 (24.6)	37 (8.43)	17 (3.87)	18 (4.1)	3.64	1.34	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตด้านการแต่งกายที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในระดับมากที่สุด คือ กรณีเป็นเพศหญิงทำนวมักแต่งกายด้วยกระโปรงสั้น กางเกงขาสั้น กางเกงรัดรูป เน้นสัดส่วน ที่ค่าเฉลี่ย 3.64 ในระดับมาก คือ กรณีเป็นเพศหญิง ทำนวมักแต่งกายด้วยเสื้อผ้ารัดรูป เน้นสัดส่วน เสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะอก ที่ค่าเฉลี่ย 3.52

4.7 ทักษะต่อแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ตารางที่ 4.10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามระดับความคิดเห็นต่อแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

แนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านการไม่เข้าไปอยู่ในสถานที่ล่อแหลมต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม								
การป้องกันตนเองโดยไม่เที่ยวสถานบันเทิง เช่น ผับ บาร์ เป็นต้น	126 (27.21)	211 (45.57)	92 (19.87)	28 (6.05)	6 (1.3)	3.94	3.94	มาก
การป้องกันตนเองโดยไม่อยู่กับเพื่อนต่างเพศตามลำพัง	158 (34.13)	178 (38.44)	87 (18.79)	33 (7.13)	7 (1.51)	3.97	3.53	มาก
การป้องกันตนเองโดยที่ตัวเราคนเดียวไม่อยู่กับเพื่อนต่างเพศหลายคน	138 (29.74)	202 (43.53)	95 (20.47)	19 (4.09)	10 (2.16)	3.95	3.73	มาก
ไม่ไปตามสถานที่เปลี่ยวตามลำพัง	189 (40.82)	204 (44.06)	60 (12.96)	8 (1.73)	2 (0.43)	4.23	3.72	มาก
ไม่ไปไหนมาไหนตามลำพังในสถานที่ทั่วไปในช่วงเวลากลางคืน	165 (35.64)	225 (48.6)	63 (13.61)	8 (1.73)	2 (0.43)	4.17	3.89	มาก
การป้องกันตนเองโดยไม่นัดทำกิจกรรมหรือพบปะเพื่อนชาย-หญิงในช่วงเย็นถึงกลางคืน	144 (30.9)	199 (42.7)	91 (19.53)	25 (5.36)	6 (1.29)	3.96	3.70	มาก

ด้านการเตรียมการป้องกันตนเอง								
ฝึกศิลปะป้องกันตัวประเภทต่างๆไว้ป้องกันตัว ยามฉุกเฉิน	131 (28.29)	246 (53.13)	68 (14.69)	14 (3.04)	4 (0.86)	4.05	0.79	มาก
ป้องกันตนเองโดยพกอาวุธที่ไม่ผิดกฎหมาย สำหรับป้องกันตัวในยามฉุกเฉิน	176 (37.93)	218 (46.98)	52 (11.21)	13 (2.8)	4 (0.86)	4.17	0.85	มาก
ด้านการตื่นตัวต่อสภาพแวดล้อมไม่ประมาท ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเอง								
การป้องกันตนเองโดยเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนาเพื่อความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน ตนเองจากภัยอาชญากรรมประเภทต่างๆ (จี ปล้น ชิงทรัพย์ ช่มชู้ ทำร้ายร่างกาย ฯลฯ)	149 (32.04)	252 (54.19)	58 (12.47)	3 (0.65)	3 (0.65)	4.16	0.71	มาก
สนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน ตนเองจากภัยอาชญากรรม(จี ปล้น ชิงทรัพย์ ช่มชู้ ทำร้ายร่างกาย ฯลฯ) จากหนังสือหรือ สื่อต่างๆ	188 (4.43)	225 (48.39)	47 (9.25)	2 (0.43)	3 (0.65)	4.28	0.71	มาก
การป้องกันตนเองโดยศึกษาข่าวสารบ้านเมือง สถานการณ์ความเป็นไปของสังคมเพื่อทำให้ เป็นคนรู้ทันเล่ห์กลต่างๆ	173 (37.37)	237 (51.19)	49 (10.58)	2 (0.43)	2 (0.43)	4.25	0.69	มาก
การป้องกันตนเองโดยการเป็นคนช่างสังเกต คนรอบข้าง รู้จักระมัดระวังตัว ตื่นตัวอยู่ ตลอดเวลา	199 (42.7)	215 (46.14)	49 (10.52)	3 (0.64)	0 (0)	4.31	0.65	มาก
ด้านการไม่ทำตนเองเป็นเหตุ ยั่วยุ หรือกระตุ้นให้เกิดอาชญากรรม								
ไม่ทะเลาะวิวาทกับเพื่อนหรือบุคคลอื่นเมื่อเกิด ความไม่พอใจ	189 (40.82)	213 (46)	58 (12.53)	0 (0)	3 (0.65)	4.26	0.72	มาก
ไม่ดื่มสุราของมึนเมาต่างๆ จนขาดสติ	243 (52.26)	174 (37.42)	44 (9.46)	2 (0.43)	2 (0.43)	4.41	0.71	มากที่สุด
ไม่เล่นการพนันทุกประเภท	219 (47.51)	191 (41.43)	43 (9.33)	4 (0.87)	4 (0.87)	4.34	0.75	มากที่สุด
ไม่พกพาทรัพย์สินมีค่าติดตัวหรือประดับ เครื่องประดับของมีค่าราคาแพง	220 (47.52)	183 (39.52)	51 (11.02)	7 (1.51)	2 (0.43)	4.32	0.76	มากที่สุด
ไม่วางทรัพย์สินมีค่าในที่ที่บุคคลอื่นมองเห็นได้ ง่ายและง่ายต่อการหยิบฉวย	227 (49.13)	193 (41.77)	40 (8.66)	0 (0)	2 (0.43)	4.39	0.68	มากที่สุด
ไม่แต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีฉูดฉาด เน้นสัดส่วน โป้ ยั่วยุกามอารมณ์	232 (50.54)	156 (33.99)	56 (12.2)	6 (1.31)	9 (1.96)	4.30	0.88	มากที่สุด

เมื่ออยู่ในที่พักหรือออกนอกที่พัก ควรล็อกประตูหน้าต่างให้แน่นหนาทุกครั้ง (แม้จะอยู่ในที่พักหรือออกนอกที่พักเป็นระยะเวลาไม่นาน)	260 (55.91)	162 (34.84)	39 (8.39)	2 (0.43)	2 (0.43)	4.48	0.60	มากที่สุด
ไม่นำบุคคลอื่นที่ไม่ใช่เพื่อนร่วมห้องเข้ามาในที่พัก	231 (49.68)	179 (38.49)	48 (10.32)	5 (1.08)	2 (0.43)	4.36	0.74	มากที่สุด
ไม่คบหากับเพื่อนไม่ดีที่ชักชวนไปในทางที่ผิด	237 (53.26)	152 (34.16)	50 (11.24)	3 (0.67)	3 (0.67)	4.39	0.76	มากที่สุด
ล็อครถยนต์ รถจักรยานยนต์และรถจักรยาน ทุกครั้งที่จอดไว้	250 (53.88)	170 (36.64)	38 (8.19)	4 (0.86)	2 (0.43)	4.43	0.72	มากที่สุด
ไม่วางกระเป๋าของมีค่าไว้ในตะกร้ารถจักรยานยนต์	243 (52.71)	180 (39.05)	36 (7.81)	0 (0)	2 (0.43)	4.44	0.67	มากที่สุด
ไม่คุยโทรศัพท์หรือใส่หูฟังในขณะที่รถจักรยานยนต์	230 (49.57)	177 (38.15)	52 (11.21)	2 (0.43)	3 (0.65)	4.36	0.75	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับแนวทางการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในระดับสูงสุด คือ การป้องกันตนเองเมื่ออยู่ในที่พักหรือออกนอกที่พัก ควรล็อกประตูหน้าต่างให้แน่นหนาทุกครั้ง (แม้จะอยู่ในที่พักหรือออกนอกที่พักเป็นระยะเวลาไม่นาน) ที่ค่าเฉลี่ย 4.48 รองลงมาคือ การป้องกันตนเองโดยไม่วางกระเป๋าของมีค่าไว้ในตะกร้ารถจักรยานยนต์ การป้องกันตนเองโดยล็อครถยนต์รถจักรยานยนต์และรถจักรยาน ทุกครั้งที่จอดไว้ การป้องกันตนเองโดยไม่วางทรัพย์สินมีค่าในที่ที่บุคคลอื่นมองเห็นได้ง่ายและง่ายต่อการหยิบฉวยที่คะแนนเฉลี่ย 4.44 4.43 และ 4.39 ตามลำดับ

4.8 การสำรวจบริเวณที่ท่านมีประสบการณ์เป็นเหยื่อทางอาชญากรรมในบริเวณรอบมหาวิทยาลัยนเรศวร

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างพบว่าส่วนใหญ่มีประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อบริเวณเส้นคลองชลประทาน หลังมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 19 ราย บริเวณซอยเคียงมอ จำนวน 5 ราย บริเวณประตู 3 จำนวน 8 ราย บริเวณโรงจอดรถหอใน จำนวน 7 ราย บริเวณลานจอดรถโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 1 ราย บริเวณลานสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช จำนวน 2 ราย และบริเวณหน้ามหาวิทยาลัย จำนวน 4 ราย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงรูปแบบปัญหาการเกิดอาชญากรรมที่เกิดขึ้นภายในสถานศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ คณะ และชั้นปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตภายในมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 466 คน โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ Taro Yamane

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามออนไลน์แบบสอบถามประกอบด้วยกรอบคำถาม 8 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเลือกตอบ ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี คณะ ตอนที่ 2 การสำรวจแบบสอบถามคำถามที่ถามว่า ท่านคิดว่าพื้นที่โดยรอบมหาวิทยาลัยและภายในมหาวิทยาลัยนเรศวรมีการเกิดอาชญากรรมมากน้อยเพียงใด (อาชญากรรม เช่น การลักขโมยทรัพย์สิน, การทำร้ายร่างกาย, การข่มขู่ เป็นต้น) ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา โดยมีจำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการประทุษร้ายต่อร่างกาย จำนวน 3 ข้อ ด้านการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน จำนวน 9 ข้อ ด้านการประทุษร้ายต่อเพศ จำนวน 6 ข้อ ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ จำนวน 6 ข้อ ตอนที่ 4 สำรวจการรับรู้ปัญหาอาชญากรรม โดยเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ(เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ) จำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามข้อมูลสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัย มีจำนวน 8 ข้อ ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถาม พฤติกรรมการใช้ชีวิตที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ประกอบด้วย ข้อคำถามจำนวน 13 ข้อ ครอบคลุมการศึกษาใน 3 ด้าน คือ ด้านสังคม 11 ข้อ และ ด้านการแต่งกาย 2 ข้อ ตอนที่ 7 เป็นคำถามเกี่ยวกับทักษะต่อแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 24 ข้อ ครอบคลุมการศึกษาใน 4 ด้าน ทักษะต่อแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม คือ ด้านการไม่เข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่ล่อแหลมต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 6 ข้อ ด้านการเตรียมการป้องกันตนเอง 2 ข้อ ด้านการมีความตื่นตัวต่อสภาพแวดล้อม ไม่ประมาท สนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเอง 4 ข้อ และด้านการไม่ทำตนเองให้เป็นต้นเหตุ ยั่วแยะ หรือกระตุ้นให้เกิดอาชญากรรม 12 ข้อ ตอนที่ 8 เป็นคำถามการสำรวจบริเวณที่ท่านมีประสบการณ์เป็นเหยื่อทางอาชญากรรมในบริเวณรอบมหาวิทยาลัยนเรศวร

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ และประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Google Form และใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร จำแนกตามกลุ่มคดีที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในกลุ่ม 2 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่ 3 คดีประทุษร้ายต่อเพศ กลุ่มที่ 4 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์และสุดท้ายการประทุษร้ายต่อร่างกายและชีวิต

จากการศึกษานี้ในกลุ่มของการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมถูกโจรกรรมรถจักรยานยนต์รวมไปถึงทรัพย์สินในภายในรถมากที่สุด ในกลุ่มที่ 3 การประทุษร้ายต่อเพศนั้นกลุ่มตัวอย่างเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในด้านการถูกลวนลามทางสายตามากที่สุด กลุ่มที่ 4 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์กลุ่มตัวอย่างเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนี้ในเรื่องถูก Cyberbully การกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์ มากที่สุดและสุดท้ายกลุ่มประทุษร้ายต่อร่างกายและชีวิต กลุ่มตัวอย่างตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในเรื่องการถูกคุกคาม ลอบติดตามหรือข่มขู่มากที่สุด

5.2 อภิปรายผล

ในการศึกษาการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยนเรศวร ผลการวิจัยพบว่า นิสิตภายในมหาวิทยาลัยนเรศวร มีทัศนคติต่อแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในด้านการไม่ทำตนเองให้เป็นต้นเหตุ ยั่วยุหรือกระตุ้นให้เกิดอาชญากรรมสูงสุดหรือเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับการศึกษาของจิตามาศ โปธิดารา (2552) ซึ่งศึกษาเรื่องแนวทางการป้องกันไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม : กรณีศึกษานักเรียนนักศึกษาที่อาศัยอยู่หอพักเอกชน ในจังหวัดนครปฐม ข้อแตกต่างของงานวิจัยคือ แตกต่างกันแค่เพียงข้อมูลของอาชญากรรมที่ใช้วิเคราะห์

และสอดคล้องกับร้อยตำรวจเอกอนุวรรตน์ รักษายศ (2561) ที่ได้ทำการสำรวจการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในพื้นที่จังหวัดพังงา ซึ่งวิเคราะห์ตามกลุ่มคดีของสมาชิกภายในครัวเรือนของประชาชนในพื้นที่จังหวัดพังงา ที่ได้กล่าวจำแนกตามกลุ่มคดี 5 กลุ่ม ได้แก่ คดีประทุษร้ายต่อร่างกาย คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน คดีประทุษร้ายต่อเพศ ถูกหลอกหลวงหรือแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว และอาชญากรรมรูปแบบใหม่ มีความสอดคล้องด้านการรับรู้ภัยอาชญากรรม และข้อแตกต่างของงานวิจัยนี้คือ แตกต่างกันแค่เพียงข้อมูลของอาชญากรรมที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์เท่านั้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์การเกิดอาชญากรรมเกี่ยวกับการถูกคุกคาม ลอบติดตาม หรือข่มขู่มากที่สุด ในหมวดของการประทุษร้ายต่อร่างกาย ในหมวดของการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินนั้นกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์การการถูกโจรกรรมรถจักรยานยนต์รวมไปถึงทรัพย์สินในภายในรถมากที่สุดและหมวดสุดท้ายหมวดประทุษร้ายต่อเพศ กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ทางเรื่องของการถูกลวนลามทางสายมากที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบการเกิดอาชญากรรมในมหาวิทยาลัยและพื้นที่โดยรอบ ส่วนสาเหตุและปัจจัยนั้นยังมีความหลากหลายไม่เด่นชัด ควรศึกษาแบบเจาะลึกเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องชัดเจน และเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานในการแก้ไขปัญหา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อให้ได้คำตอบเพิ่มเติมในประเด็นที่การศึกษาเชิงปริมาณไม่สามารถทำได้ อย่างเช่น การเก็บข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยมีประวัติการเกิดอาชญากรรม กับตนเองหรือคนใกล้ชิด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องชัดเจน เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานในการนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ในการวางแผนการแก้ปัญหาต่อไป และงานวิจัยนี้สามารถนำไปศึกษาพัฒนาเพื่อต่อยอดได้ โดยการใช้เป็นฐานข้อมูลจัดเก็บข้อมูลการเกิดอาชญากรรมเพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันการเกิดอาชญากรรมในอนาคตได้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

บรรณานุกรม

- พรชัย ชันดี. ทฤษฎีอาชญาวิทยา : หลักการ งานวิจัยและนโยบายประยุกต์. กรุงเทพมหานคร: ส.เจริญ
การพิมพ์, 2558.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. สังคมวิทยาอาชญากรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2551.
- สุดสงวน สุธีสร. เขี้ยวอาชญากรรม. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2543.
- ณิชวรรณ วัฒนประภา. ความพร้อมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้พักอาศัยในหอพัก ศึกษากรณี หอพัก
นิสิตหญิง มหาวิทยาลัยบูรพา. รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี, 2553.
- ธิดามาศ โพธิธิดา. แนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม: กรณีศึกษานักเรียน
นักศึกษาที่อาศัยอยู่หอพักเอกชนในนครปฐม. การบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม
ธรรมศาสตร์ ปทุมธานี, 2552.
- Brantingham, Pat L., and Pual L. Bartingham. (1990). Situational crime prevention in
Practice, Canadian Journal of Criminology 32, 17-40.
- Becker Gary S. (1968). Crime and Punishment: An Economic Approach. Journal of Political
Economy, 76(22), 169-217
- Cohen, L.E. & Felson, M. (1979). Social change and crime rate trends: A routine activities
approach. American Sociological Review, 44, 588-609.
- Cornish, Derek B. and Ronald V. Clarke. (1968). The reasoning Criminal: Rational Choice
Perspectives on offending. New York: Springer.
- Larry J. Siegel. (2008). Criminology. 10th Edition. Canada : Thomson-Wadsworth Publisher.

บรรณานุกรม (ต่อ)

Mary Joe Nolin, Elizabeth Davies; Westat, Inc, Student victimization at school, U.S. Department of Education, National Center for Education Statistics, National Household Education Survey, 1993.

Siegel, L. J. Criminology (10 ed.). Canada: Thomson-Wadsworth Publisher, 2008.

Suttherland, E.H. and Cressey, D.R. (1978) Criminology. New York : J.B.Lippincott Company

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

แบบสอบถามออนไลน์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนิสิตภายในมหาวิทยาลัยนเรศวร

คำชี้แจง

แบบสอบถามการวิจัยเรื่องการสำรวจการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนิสิตภายในมหาวิทยาลัยนเรศวร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมภายในมหาวิทยาลัยโดยแบบสอบถามที่ 8 ตอน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร

ส่วนที่ 2 การสำรวจว่าท่านคิดว่าพื้นที่โดยรอบมหาวิทยาลัยและภายในมหาวิทยาลัยนเรศวรมีการเกิดอาชญากรรมมากน้อยเพียงใด

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา

ส่วนที่ 4 การสำรวจการรับรู้ปัญหาอาชญากรรม โดยเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ 5 ข้อมูลสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 6 พฤติกรรมการใช้ชีวิตที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ส่วนที่ 7 ทักษะต่อแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ส่วนที่ 8 การสำรวจบริเวณที่ท่านมีประสบการณ์เป็นเหยื่อทางอาชญากรรมในบริเวณรอบมหาวิทยาลัยนเรศวร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม กรุณาใส่เครื่องหมายที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นันทยา สวัสดิวิชัยโสภิต

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร

1.1 เพศ

- เพศชาย
- เพศหญิง

1.2 อายุ

คำตอบของท่าน.....

1.3 คณะ

- คณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร
- คณะมนุษยศาสตร์
- คณะนิติศาสตร์
- คณะศึกษาศาสตร์
- คณะทันตแพทยศาสตร์
- คณะพยาบาลศาสตร์
- คณะแพทยศาสตร์
- คณะเกษตรศาสตร์
- คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์
- คณะสาธารณสุขศาสตร์
- คณะสังคมศาสตร์
- คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- คณะวิทยาศาสตร์
- คณะวิศวกรรมศาสตร์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- วิทยาลัยนานาชาติ
- บุคลากร

1.4 ชั้นปี

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- จบการศึกษาแล้ว

ตอนที่2 ท่านคิดว่าพื้นที่โดยรอบมหาวิทยาลัยและภายในมหาวิทยาลัยนเรศวรมีการเกิดอาชญากรรมมากน้อยเพียงใด(อาชญากรรม เช่น การลักขโมยทรัพย์สิน,การทำร้ายร่างกาย,การข่มขู่ เป็นต้น)

น้อยที่สุด มากที่สุด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

ตอนที่ 3 ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา

ตารางที่ 3.1 การประทุษร้ายต่อร่างกาย

ท่านเคยถูกประทุษร้ายต่อร่างกายหรือไม่		
รายการ	เคย	ไม่เคย
1.ถูกพยายามฆ่า		
2.ถูกทำร้ายหรือพยายามทำร้ายร่างกาย		
3.ถูกคุกคาม ลอบติดตามหรือข่มขู่		

ตารางที่ 3.2 การประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ท่านเคยถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์สินหรือไม่		
รายการ	เคย	ไม่เคย
1.ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์		
2.ถูกชิงทรัพย์		
3.ถูกล้วงกระเป๋า		
4.ถูกโจรกรรมรถจักรยานยนต์รวมไปถึงทรัพย์สินในภายในรถ		
5.ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในที่พักอาศัย		
6.ถูกรีดเอาทรัพย์สิน (ถูกข่มขู่ที่จะเปิดเผยข้อมูลลับที่จะทำให้เสียหายหรืออับอายเพื่อแลกกับทรัพย์สิน เช่น แบล็กเมลล์คลิป/ภาพ เป็นต้น)		
7.ถูกบังคับขู่เข็ญที่จะทำอันตรายต่อร่างกายและชีวิตเพื่อแลกกับการเอาทรัพย์สิน		
8.ทำให้เสียทรัพย์สิน เช่น ทำลายทรัพย์สิน ยานพาหนะ		
9. ถูกบุกรุกทรัพย์สิน เช่น ที่พักอาศัย		

ตารางที่ 3.3 การประทุษร้ายต่อเพศ

ท่านเคยถูกประทุษร้ายต่อเพศหรือไม่		
รายการ	เคย	ไม่เคย
1.ถูกข่มขืนหรือกระทำชำเรา		
2.ถูกพยายามข่มขืน		
3.ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ		
4.ถูกกระทำอนาจาร		
5.ถูกลวนลามทางสายตา		
6.ถูกแซะ แทะโลมหรือพูดลามกเรื่องเพศ		

ตารางที่ 3.4 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์

ท่านเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์หรือไม่		
รายการ	เคย	ไม่เคย
1.ถูกขโมยข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต		
2.ถูกละเมิดลิขสิทธิ์ปลอมแปลงภาพ เสียง เลียนแบบระบบซอฟต์แวร์ โดยมีขอบ		
3.ถูกแพร่ภาพ เสียง ลามกอนาจาร และข้อมูลที่ไม่เหมาะสม		
4.ถูกฟอกเงินทางอิเล็กทรอนิกส์		
5.ถูกหลอกลวงให้ร่วมค้าขายออนไลน์หรือลงทุนปลอม		
6.ถูก Cyberbully การกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์		

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

ตอนที่ 4 สำรองการรับรู้ปัญหาอาชญากรรม โดยเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ

การรับรู้ปัญหาอาชญากรรม(เลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- เหตุเกิดกับท่านโดยตรง
- เหตุเกิดกับคนใกล้ตัวหรือคนรู้จักของท่าน
- คำบอกเล่าจากคนในมหาวิทยาลัย
- รายงานข่าวสารจากสื่อมวลชน
- ข่าวสารจากสื่อโซเชียล
- อื่นๆ

ตอนที่ 5 ข้อมูลสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัย

สาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาทางเศรษฐกิจ					
ปัญหาการพนัน/เสียงโศก, บาคาร่า/แทงบอล					
แหล่งอบายมุข/แหล่งมั่วสุม (ผับ, บาร์)					
เมาสุราจนขาดสติ					
การแต่งกายที่ล่อแหลม					
การใส่ของมีค่าที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม					
การเปลี่ยนแปลงค่านิยม สภาพสังคม(วัตถุนิยม)					
อิทธิพลและการยั่วยุจากสื่อต่างๆ					

All rights reserved

ตอนที่ 6 พฤติกรรมการใช้ชีวิตที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ตารางที่ 6.1 พฤติกรรมการใช้ชีวิตด้านสังคมที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ด้านสังคม	ระดับความประพฤติ					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคยประพฤติ
ออกไปเที่ยวสถานบันเทิง เช่น ผับ บาร์ ฯลฯ ในช่วงเวลากลางคืน						
ออกไปหาเพื่อนต่างเพศหรือเพื่อนต่างเพศมาหาท่านและอยู่ตามลำพังในที่พัก						
เดินทางไปไหนมาไหนตามลำพังในสถานที่เปลี่ยว เช่น สถานีลับตาคน ซอยตัน ในช่วงเวลากลางคืน						
นัดทำกิจกรรมรายงานกับเพื่อนชาย-หญิง ตามสถานที่ต่างๆ เช่น หอพัก บ้านเพื่อน ภายในมหาวิทยาลัยใน						
นัดพบปะสังสรรค์กับเพื่อนชาย-หญิงในสถานที่ต่างๆ เช่น บ้านเพื่อน หอพัก ในช่วงเย็นถึงกลางคืน						
ท่านชอบสนทนากับเพื่อนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต						
นัดพบกับเพื่อนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต						
ชดแย้งหรือทะเลาะวิวาทกับเพื่อน						
ชดแย้งหรือทะเลาะวิวาทกับเพื่อน						
ดื่มสุรามึนเมาในที่พักและนอกที่พัก						
กลับเข้าที่พักหลังเวลา 4 ทุ่ม						

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

ตารางที่ 6.2 พฤติกรรมการใช้ชีวิตด้านการแต่งกายที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ด้านการแต่งกาย	ระดับความประพฤติ					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคยประพฤติ
กรณีเป็นเพศหญิง ท่านมักแต่งกายด้วยเสื้อผ้ารัดรูป เน้นสัดส่วน เสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะอก						
กรณีเป็นเพศหญิง ท่านมักแต่งกายด้วยกระโปรงสั้น กางเกงขาสั้น กางเกงรัดรูป เน้นสัดส่วน						

ตอนที่ 7 ทักษะต่อแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรม

แนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการไม่เข้าไปอยู่ในสถานที่ล่อแหลมต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม					
การป้องกันตนเองโดยไม่เที่ยวสถานบันเทิง เช่น ผับ บาร์ เป็นต้น					
การป้องกันตนเองโดยไม่อยู่กับเพื่อนต่างเพศตามลำพัง					
การป้องกันตนเองโดยที่ตัวเราคนเดียวไม่อยู่กับเพื่อนต่างเพศหลายคน					
ไม่ไปตามสถานที่เปลี่ยวตามลำพัง					
ไม่ไปไหนมาไหนตามลำพังในสถานที่ทั่วไปในช่วงเวลากลางคืน					
การป้องกันตนเองโดยไม่นัดทำกิจกรรมหรือพบปะเพื่อนชาย-หญิงในช่วงเย็นถึงกลางคืน					
ด้านการเตรียมการป้องกันตนเอง					
ฝึกศิลปะป้องกันตัวประเภทต่างๆไว้ป้องกันตัวยามฉุกเฉิน					
ป้องกันตนเองโดยพกอาวุธที่ไม่ผิดกฎหมายสำหรับป้องกันตัวในยามฉุกเฉิน					
ด้านการตื่นตัวต่อสภาพแวดล้อมไม่ประมาท ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเอง					
การป้องกันตนเองโดยเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนาเพื่อความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากภัยอาชญากรรมประเภทต่างๆ (จี ปล้น ชิงทรัพย์ ข่มขืน ทำร้ายร่างกาย ฯลฯ)					
สนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากภัยอาชญากรรม(จี ปล้น ชิงทรัพย์ ข่มขืน ทำร้ายร่างกาย ฯลฯ) จากหนังสือหรือสื่อต่างๆ					
การป้องกันตนเองโดยศึกษาข่าวสารบ้านเมือง สถานการณ์ความเป็นไปของสังคมเพื่อทำให้เป็นคนรู้ทันเล่ห์กลต่างๆ					
ด้านการไม่ทำตนเองเป็นเหตุ ยั่วยุ หรือกระตุ้นให้เกิดอาชญากรรม					

การป้องกันตนเองโดยการเป็นคนช่างสังเกตคนรอบข้าง รู้จักระมัดระวังตัว ตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา					
ไม่ทะเลาะวิวาทกับเพื่อนหรือบุคคลอื่นเมื่อเกิดความไม่พอใจ					
ไม่ดื่มสุราของมึนเมาต่างๆจนขาดสติ					
ไม่เล่นการพนันทุกประเภท					
ไม่พกพาทรัพย์สินมีค่าติดตัวหรือประดับเครื่องประดับของมีค่าราคาแพง					
ไม่วางทรัพย์สินมีค่าในที่ที่บุคคลอื่นมองเห็นได้ง่ายและง่ายต่อการหยิบฉวย					
ไม่แต่งกายด้วยเสื้อผ้าสัตรีรูป เน้นสัดส่วน โป๊ ยั่วยุกามารมณ์					
ไม่วางกระเป๋าของมีค่าไว้ในตะกร้ารถจักรยานยนต์					
ไม่คุยโทรศัพท์หรือใส่หูฟังในขณะที่รถจักรยานยนต์					
เมื่ออยู่ในที่พักรหรือออกนอกที่พักร ควรล็อครประตูหน้าต่างให้แน่นหนาทุกครั้ง (แม้จะอยู่ในที่พักรหรือออกนอกที่พักรเป็นระยะเวลาไม่นาน)					
ไม่นำบุคคลอื่นที่ไม่ใช่เพื่อนร่วมห้องเข้ามาในที่พักร					
ไม่คบหากับเพื่อนไม่ดีที่ชักชวนไปในทางที่ผิด					
ล็อครถยนต์ รถจักรยานยนต์และรถจักรยานทุกครั้งเมื่อจอดไว้					

ตอนที่ 8 การสำรวจบริเวณที่ท่านมีประสบการณ์เป็นเหยื่อทางอาชญากรรมในบริเวณรอบมหาวิทยาลัย
นเรศวร

โปรดระบุ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นันทิยา สวัสดิวิชัยโสภิต

วัน เดือน ปีเกิด 26 ตุลาคม 2541

ที่อยู่ปัจจุบัน 575/77 ถนนสนามบิน ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2563 วท.บ. (ภูมิศาสตร์) มหาวิทยาลัยนเรศวร

พ.ศ.2559 มัธยมปลายโรงเรียนพุทธชินราชพิทยา จังหวัดพิษณุโลก

พ.ศ.2556 มัธยมต้นโรงเรียนพุทธชินราชพิทยา จังหวัดพิษณุโลก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved